

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.12.2026

Druk nr 2769
Warszawa, 25 czerwca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjętą przez Senat na 61 posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2026 r. uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

**- o organach właściwych i postępowaniach
w sprawach reklamy politycznej oraz
odpowiedzialności za naruszenie obowiązków
w tych sprawach** wraz z projektem tej ustawy.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił panią senator Joannę Sekułę do reprezentowania Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Ponadto, na podstawie art. 34a ust. 5 Regulaminu Sejmu, Senat wnosi o odstąpienie od przeprowadzenia konsultacji społecznych w sprawie projektu. Przeprowadzanie konsultacji społecznych przez Sejm nie wydaje się być konieczne z uwagi na szeroki charakter konsultacji przeprowadzonych już przez Senat i jego organy na senackim etapie prac nad projektem. Nadesłane w ramach konsultacji opinie i uwagi zostały zamieszczone na senackiej stronie internetowej. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze i finansowe oraz wyniki konsultacji zostały przedstawione w dołączonej do uzasadnienia projektu ocenie skutków regulacji.

Zwracam również uwagę, iż przedkładany projekt wskazuje m.in. organy odpowiedzialne za nadzorowanie przestrzegania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej. Rozporządzenie to jest już bezpośrednio stosowane od dnia 10 października 2025 r., w związku z czym potrzeba spełnienia nałożonego przez prawodawcę unijnego obowiązku przyjęcia właściwych przepisów staje się pilna.

Z poważaniem

(-) Małgorzata Kidawa-Błońska

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

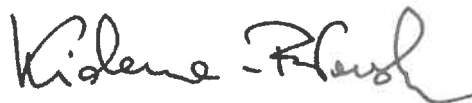
z dnia 25 czerwca 2026 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o organach właściwych
i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie
obowiązków w tych sprawach**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach.

Jednocześnie Senat upoważnia panią senator Joannę Sekułę do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem oraz wnosi, na podstawie art. 34a ust. 5 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2026 r. poz. 573), o odstąpieniu od przeprowadzenia konsultacji społecznych w sprawie projektu.

MARSZAŁEK SENATU

Małgorzata KIDAWA-BŁOŃSKA

U S T A W A

z dnia

o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach¹⁾

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) organ prowadzący rejestr przedstawicieli prawnych, w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej (Dz. Urz. UE L z 20.03.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/900”;
- 2) organy właściwe, w rozumieniu rozporządzenia 2024/900, w zakresie nadzorowania przestrzegania tego rozporządzenia;
- 3) krajowy punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 22 ust. 9 rozporządzenia 2024/900, zwany dalej „krajowym punktem kontaktowym”;
- 4) zasady w zakresie wymierzania kar i innych środków;
- 5) tryb postępowania właściwy w zakresie nadzorowania przestrzegania rozporządzenia 2024/900.

Art. 2. 1. Państwowa Komisja Wyborcza pełni rolę krajowego punktu kontaktowego.

2. Organy, o których mowa w art. 5 i art. 7, przekazują do krajowego punktu kontaktowego informację o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia rozporządzenia 2024/900 oraz o wydanych decyzjach w tych sprawach. Informacja ta jest dostępna dla każdego z tych organów.

3. Państwowa Komisja Wyborcza publikuje na swojej stronie internetowej informacje, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2024/900.

Art. 3. 1. Państwowa Komisja Wyborcza jest organem właściwym do nakładania administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie przepisów rozporządzenia 2024/900, z wyłączeniem administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie art. 18 i art. 19 tego rozporządzenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy, ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych oraz ustawę z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.

2. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych jest organem właściwym do nakładania administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2024/900.

Art. 4. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadzi rejestr przedstawicieli prawnych, o którym mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2024/900.

Art. 5. Organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia 2024/900:

- 1) przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252) jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;
- 2) przez dostawców usług medialnych oraz platform udostępniania wideo w rozumieniu art. 1a ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji;
- 3) przez podmioty inne niż określone w pkt 1 i 2 jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 6. 1. W okresie kampanii referendalnej i ciszy przedreferendalnej oraz w okresie kampanii wyborczej i okresie, o którym mowa w art. 107 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 178), organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia 2024/900 jest Państwowa Komisja Wyborcza.

2. Postępowanie w sprawach wszczętych przed okresem, o którym mowa w ust. 1, toczy się przed organem właściwym w chwili wszczęcia postępowania do czasu wydania przez ten organ decyzji ostatecznej.

Art. 7. 1. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2024/900.

2. Do postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy rozdziałów 7–9 i 11 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781 oraz z 2026 r. poz. 252 i 548).

3. W sprawach dotyczących jednoczesnego naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/900 w zakresie reklamy politycznej oraz naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych organy właściwe przekazują sprawę w zakresie naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Art. 8. 1. W ramach wykonywania zadania, o którym mowa w art. 5 lub art. 6, organ właściwy może przeprowadzić kontrolę we właściwym sobie rzeczowo zakresie.

2. Przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795 i 1826 oraz z 2026 r. poz. 507) stosuje się odpowiednio.

Art. 9. 1. Organ właściwy wszczyna postępowanie w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/900:

- 1) z urzędu – w przypadku powzięcia wiadomości o możliwości naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/900;
- 2) na wniosek przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;
- 3) na wniosek osoby fizycznej.

2. W przypadku powzięcia wiadomości o możliwości naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/900, Państwowa Komisja Wyborcza może zlecić organowi właściwemu wszczęcie postępowania.

3. Organ właściwy prowadzi postępowanie w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/900 na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

Art. 10. 1. W decyzji kończącej postępowanie organ właściwy może stosować środki, o których mowa w art. 22 ust. 5 lit. b, c, f i g rozporządzenia 2024/900.

2. W przypadku stwierdzenia w decyzji, o której mowa w ust. 1, która stała się ostateczna, naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/900, organ właściwy może zwrócić się do Państwowej Komisji Wyborczej z wnioskiem o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na sponsora, wydawcę lub dostawcę usług reklamy politycznej. W przypadku, o którym mowa w art. 6, Państwowa Komisja Wyborcza nakłada administracyjną karę pieniężną z urzędu.

Art. 11. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 10 ust. 2, składa organ właściwy, który stwierdził naruszenie przepisów rozporządzenia 2024/900.

2. We wniosku organ właściwy przedstawia propozycję wysokości kary oraz uzasadnienie jej nałożenia.

Art. 12. 1. W toku rozpatrywania wniosku, o którym mowa w art. 10 ust. 2, Państwowa Komisja Wyborcza może żądać:

- 1) kopii akt postępowania, w wyniku którego organ właściwy stwierdził naruszenie;

2) wyjaśnień od organu właściwego, sponsorów, wydawców oraz dostawców usług reklamy politycznej w terminach określonych w art. 16 rozporządzenia 2024/900.

2. Państwowa Komisja Wyborcza może wezwać organ właściwy do uzupełnienia wniosku w określonym zakresie.

3. Państwowa Komisja Wyborcza nie jest związana wnioskiem, o którym mowa w art. 10 ust. 2.

Art. 13. Od decyzji Państwowej Komisji Wyborczej nakładającej administracyjną karę pieniężną sponsorowi, wydawcy lub dostawcy usług reklamy politycznej przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

Art. 14. 1. Dostawca usług reklamy politycznej, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa:

- 1) w art. 5 rozporządzenia 2024/900,
- 2) w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2024/900,
- 3) w art. 7 rozporządzenia 2024/900,
- 4) w art. 9 ust. 1–3 rozporządzenia 2024/900,
- 5) w art. 10 rozporządzenia 2024/900,
- 6) w art. 16 ust. 3–5 rozporządzenia 2024/900,
- 7) w art. 17 rozporządzenia 2024/900,
- 8) w art. 21 ust. 1–3 rozporządzenia 2024/900

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Wydawca reklamy politycznej, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa:

- 1) w art. 11 ust. 1–3 rozporządzenia 2024/900,
- 2) w art. 12 ust. 1–4 rozporządzenia 2024/900,
- 3) w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2024/900,
- 4) w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2024/900,
- 5) w art. 15 ust. 1–4 lub 7–10 rozporządzenia 2024/900

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

3. Wydawca reklamy politycznej, będący bardzo dużą platformą internetową lub bardzo dużą wyszukiwarką internetową, wyznaczoną na podstawie art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa:

- 1) w art. 13 ust. 2 rozporządzenia 2024/900,
- 2) w art. 15 ust. 5 rozporządzenia 2024/900

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

4. Wydawca reklamy politycznej, niebędący bardzo dużą platformą internetową lub bardzo dużą wyszukiwarką internetową, wyznaczoną na podstawie art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2022/2065, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa:

- 1) w art. 13 ust. 4 rozporządzenia 2024/900,
- 2) w art. 15 ust. 6 rozporządzenia 2024/900

– podlega administracyjnej karze pieniężnej.

5. Sponsor, który nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia 2024/900, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

6. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–5, nakłada Państwowa Komisja Wyborcza, w drodze decyzji, w wysokości niewyższej niż:

- 1) 6% rocznego przychodu sponsora, wydawcy lub dostawcy usług reklamy politycznej albo
- 2) 6% rocznego światowego przychodu sponsora, wydawcy lub dostawcy usług reklamy politycznej, w przypadku sponsora, wydawcy lub dostawcy usług reklamy politycznej, który osiąga przychody również poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– w roku poprzedzającym rok nałożenia kary albo roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

7. Wymierzając administracyjne kary pieniężne, Państwowa Komisja Wyborcza uwzględnia zasady regulujące wolność prasy i wolność wypowiedzi oraz zasady regulujące zawód dziennikarza.

8. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–5, mogą zostać nałożone także w przypadku, gdy sponsor, wydawca lub dostawca usług reklamy politycznej zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Państwowa Komisja Wyborcza uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

9. Sponsor, wydawca lub dostawca usług reklamy politycznej jest obowiązany dostarczyć Państwowej Komisji Wyborczej, na jej żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, dane niezbędne do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej.

10. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Państwowa Komisja Wyborcza może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w drodze oszacowania.

11. Wpływy z administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 15. 1. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tych przepisach przysługują Państwowej Komisji Wyborczej.

Art. 16. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468 i 473) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII po dziale IVF dodaje się dział IVFA w brzmieniu:

„DZIAŁ IVFA

Postępowanie w sprawach z zakresu odpowiedzialności za naruszenie obowiązków
związanych z reklamą polityczną

Art. 479^[88a]. Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest właściwy w sprawach odwołań od decyzji Państwowej Komisji Wyborczej, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia ... o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach (Dz. U. poz. ...).

Art. 479^[88b]. § 1. Odwołanie od decyzji Państwowej Komisji Wyborczej wnosi się za jej pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

§ 2. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy nie uzupełniono w wyznaczonym terminie braków odwołania.

Art. 479^[88c]. § 1. Państwowa Komisja Wyborcza przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu.

§ 2. Jeżeli Państwowa Komisja Wyborcza uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi – uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym niezwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie.

Art. 479^[88d]. Odwołanie od decyzji Państwowej Komisji Wyborczej powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej uchwały i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części.

Art. 479^[88e]. § 1. Stronami są:

- 1) Państwowa Komisja Wyborcza;
- 2) odpowiednie organy właściwe, o których mowa w art. 5 oraz art. 6 ustawy, o której mowa w art. 479^[88a];
- 3) sponsor, wydawca lub dostawca w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 6, 10 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej (Dz. Urz. UE L. z 20.3.2024).

§ 2. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu oraz ten, kto uczestniczył w postępowaniu przed Państwową Komisją Wyborczą na prawach strony. Jeżeli zainteresowany nie został wezwany do udziału w sprawie, sąd ochrony konkurencji i konsumentów wezwie go na wniosek strony albo z urzędu.

Art. 479^[88f]. Pełnomocnikiem Państwowej Komisji Wyborczej może być Szef Krajowego Biura Wyborczego.

Art. 479^[88g]. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji Państwowej Komisji Wyborczej, sąd ochrony konkurencji i konsumentów może na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać do czasu rozstrzygnięcia sprawy wykonanie decyzji, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków.

Art. 479^[88h]. § 1. Strony mogą zawrzeć ugodę w sprawie odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

§ 2. W sytuacjach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 479^[30] § 2 i art. 479^[30a]–479^[30f].

Art. 479^[88i]. § 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji Państwowej Komisji Wyborczej, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

§ 2. W razie uwzględnienia odwołania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów zaskarżoną decyzję albo uchyla, albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy.

Art. 479^[88j]. Sąd rozpoznaje apelację w składzie jednego sędziego.

Art. 479^[88k]. Skarga kasacyjna od orzeczenia sądu drugiej instancji przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96 i 1222) w art. 6 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Krajowa Rada, w zakresie określonym w ustawie z dnia ... o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach (Dz. U. poz. ...), jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej (Dz. Urz. UE L z 20.03.2024).”.

Art. 18. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2025 r. poz. 1714) w art. 29 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Prezes Urzędu, w zakresie określonym w ustawie z dnia ... o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach (Dz. U. poz. ...), jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej (Dz. Urz. UE L z 20.03.2024).”.

Art. 19. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 178) w art. 160 w § 3a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wykonywanie obowiązków określonych w ustawie z dnia ... o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach (Dz. U. poz. ...) oraz pełnienie funkcji organu właściwego w sprawach przestrzegania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej (Dz. Urz. UE L z 20.03.2024).”.

Art. 20. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781 oraz z 2026 r. poz. 252 i 548) w art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Urzędu jest organem nadzorczym w rozumieniu rozporządzenia 2016/679, w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016), w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępującego i uchylającego decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016) oraz jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania art. 18 i art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej (Dz. Urz. UE L z 20.03.2024).”.

Art. 21. W ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1221, z 2025 r. poz. 637 i 820 oraz z 2026 r. poz. 252) w art. 413 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prezes UKE, w zakresie określonym w ustawie z dnia ... o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach (Dz. U. poz. ...), jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej (Dz. Urz. UE L z 20.03.2024).”.

Art. 22. 1. Państwowa Komisja Wyborcza, we współpracy z organami właściwymi, o których mowa w art. 5 i art. 7, przedstawia Sejmowi i Senatowi, co dwa lata, informację o realizacji przepisów rozporządzenia 2024/900 oraz niniejszej ustawy.

2. Pierwszą informację, o której mowa w ust. 1, Państwowa Komisja Wyborcza przedstawia po upływie dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel projektowanej ustawy

Celem ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach jest ustanowienie przepisów służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej (Dz. Urz. UE L z 20.03.2024), zwanego dalej „rozporządzeniem 2024/900”.

Rozporządzenie 2024/900 weszło w życie 9 kwietnia 2024 r. i ma zastosowanie od 10 października 2025 r. Rozporządzenie 2024/900 jest stosowane wprost i obowiązuje wszystkie państwa członkowskie oraz wszystkie podmioty działające na obszarze Unii Europejskiej (oraz Europejskiego Obszaru Gospodarczego).

Rozporządzenie 2024/900 ustanawia przepisy dotyczące świadczenia usług reklamy politycznej i powiązanych usług, a także, w stosownych przypadkach, sponsorów w odniesieniu do gromadzenia, zatrzymywania, ujawniania i publikowania informacji związanych ze świadczeniem takich usług na rynku wewnętrznym. Ponadto ustanowiono przepisy dotyczące stosowania technik targetowania i technik dostarczania reklam, które wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych w kontekście świadczenia reklamy politycznej online oraz dotyczące nadzoru nad przestrzeganiem i egzekwowaniem przepisów rozporządzenia, w tym w odniesieniu do współpracy i koordynacji między właściwymi organami.

Zgodnie z rozporządzeniem 2024/900 za reklamę polityczną nie uznaje się opinii politycznych ani innych treści redakcyjnych, bez względu na środek przekazu, w jakim zostały wyrażone, podlegających odpowiedzialności redakcyjnej, chyba że przewidziano opłatę lub inne wynagrodzenie za ich przygotowanie, zamieszczenie, promocję, publikację, dostarczenie lub rozpowszechnianie przez osoby trzecie. Nie uznaje się także za reklamę polityczną opinii politycznych wyrażanych we własnym imieniu.

Celem rozporządzenia 2024/900 jest przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego w zakresie usług reklamy politycznej i usług powiązanych oraz podstawowych praw i wolności, w szczególności prawa do prywatności i ochrony danych osobowych.

2. Różnice między obowiązującym a projektowanym stanem prawnym

Projekt ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach powstał w oparciu o następujące tezy wynikające z *Wytycznych polityki legislacyjnej i techniki prawodawczej*¹⁾, tj.:

- 1) zakaz precyzowania treści poprzez zwalnianie z obowiązywania, zmianę znaczenia czy uzupełnienie przepisów;
- 2) zakaz powtarzania treści w przepisach krajowych;
- 3) możliwość odwołania się do normy prawa krajowego jedynie w zakresie niezbędnym do wykonania rozporządzenia 2024/900;
- 4) nakaz ustanowienia przepisów dotyczących sankcji oraz ich wykonywania.

Przy projektowaniu ustawy kierowano się również zasadą, iż nie powinna zawierać treści o charakterze informacyjnym – rozporządzenie 2024/900 dotyczy przede wszystkim podmiotów profesjonalnych; powinny one posiadać wiedzę w zakresie jego obowiązywania, a ponadto ustawa służąca stosowaniu tego rozporządzenia nie powinna tworzyć żadnych specjalnych procedur, jeżeli istnieją adekwatne procedury, które zrealizują cele prawodawcy unijnego.

Przyjęto założenie, że wskazane jest wyznaczenie więcej niż jednego organu, któremu powierzone zostaną zadania w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia 2024/900 i nadzorowanie jego przestrzegania. W rezultacie projekt ustawy tworzy system opierający się na wiodącej roli Państwowej Komisji Wyborczej oraz podstawowej roli organów właściwych w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2024/900, którymi są: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W okresie kampanii referendalnej i ciszy przedreferendalnej oraz kampanii wyborczej i ciszy wyborczej organem właściwym będzie Państwowa Komisja Wyborcza. Jednocześnie projekt jednoznacznie przesądza, że Komisja będzie jedynym organem właściwym w tymże okresie. Rozwiązanie takie wyeliminuje ewentualne wątpliwości interpretacyjne mogące doprowadzić do sporu kompetencyjnego. Projekt przewiduje ponadto, że postępowanie zostanie wszczęte przed wyżej wspomnianymi okresami będzie nadal toczyć się przed organem właściwym w chwili wszczęcia – tym samym w trakcie trwania postępowania nie dojdzie do zmiany organu właściwego. Wiodący charakter Państwowej Komisji Wyborczej wynika z kilku przyczyn. Po pierwsze, rozporządzenie 2024/900 wskazuje,

¹⁾ Jan Barcz, *Wytyczne polityki legislacyjnej i techniki prawodawczej*, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej, Warszawa 2009

iż organem egzekwującym powinien być organ niezależny „od sektora, jak i od wszelkich zewnętrznych interwencji lub nacisków politycznych” (art. 22 ust. 4 tego rozporządzenia). Po drugie, Komisja jest organem, który cieszy się taką opinią wiarygodnego „neutralnego politycznie najwyższego organu wyborczego, któremu w związku z żadnymi decyzjami nie można zarzucać stronniczości”²⁾. Po trzecie, rozporządzenie 2024/900 wskazuje, iż funkcję taką mógłby pełnić organ wyborczy. Po czwarte, wśród państw członkowskich Unii Europejskiej cztery wskazały organy wyborcze jako organy właściwe w sprawach tego rozporządzenia.

Jednocześnie uznano, iż Państwowa Komisja Wyborcza nie będzie jedynym organem odpowiedzialnym, ponieważ nie ma w tym zakresie doświadczenia i nie jest organem wyspecjalizowanym w szczególności w zakresie usług cyfrowych.

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/900 przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej. Zgodnie z tym przepisem przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej jest przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot świadczący publicznie dostępną usługę komunikacji interpersonalnej niewykorzystującą numerów.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nadzoruje przestrzeganie rozporządzenia 2024/900 przez dostawców usług medialnych oraz platform udostępniania wideo (usług VOD) w rozumieniu przepisów art. 1a ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji.

Wskazanie Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, jak i Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, jako organów właściwych jest oczywistym następstwem ich charakteru i pozycji systemowej jako regulatorów w danej dziedzinie rynku. Powyższe dwa zakresy właściwości nie wyczerpują katalogu podmiotów będących potencjalnymi adresatami norm rozporządzenia 2024/900. W związku z tym, w celu zapewnienia ochrony tak konkurencji między podmiotami obrotu gospodarczego, jak i konsumenta, do którego trafiać będzie reklama polityczna, wskazano Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako organ właściwy dla innych podmiotów, nieobjętych właściwością powyższych dwóch organów.

Ponadto, w zakresie przestrzegania art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2024/900, czyli przepisów dotyczących targetowania lub dostarczania reklamy politycznej związanego z przetwarzaniem danych osobowych, organem właściwym jest Prezes Urzędu Ochrony

²⁾ Pismo Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 10 kwietnia 2026 r. w sprawie BPS.DKS.KPCP.0401.1.2026, s. 12–13.

Danych Osobowych, co wynika bezpośrednio z postanowień art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2024/900. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych będzie prowadził postępowanie w trybie przewidzianym w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych oraz będzie uprawniony do samodzielnego nakładania administracyjnych kar pieniężnych, o ile będzie to stanowiło następstwo postępowania prowadzonego przez niego w sprawie nadzorowania przestrzegania art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2024/900.

Zgodnie z art. 22 ust. 9 rozporządzenia 2024/900 państwo członkowskie wyznacza organ właściwy, który będzie wykonywał zadania krajowego punktu kontaktowego. Punkt ten umożliwi efektywną współpracę z innymi krajowymi punktami kontaktowymi oraz pomiędzy organami krajowymi. Zgodnie z projektem takim krajowym punktem kontaktowym jest Państwowa Komisja Wyborcza. Wszystkie organy właściwe są obowiązane do informowania Komisji o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia rozporządzenia 2024/900 oraz o podjętych decyzjach w tych sprawach.

Organy właściwe będą wszczynać postępowanie z urzędu w przypadku powzięcia wiadomości o możliwości naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/900, a także na wniosek. Państwowa Komisja Wyborcza także będzie mogła zlecić organowi wszczęcie postępowania. Organ będzie mógł przeprowadzić kontrolę we właściwym sobie zakresie, zgodnie z przepisami rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Trybem właściwym postępowania jest tryb przewidziany w przepisach ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Organ, kończąc postępowanie, będzie mógł zastosować środki wskazane w art. 22 ust. 5 lit. b, c, f i g rozporządzenia 2024/900, tj. będzie miał prawo do:

- 1) wydawania ostrzeżeń skierowanych do dostawców usług reklamy politycznej w związku z nieprzestrzeganiem przez nich obowiązków wynikających z rozporządzenia (art. 22 ust. 5 lit. b rozporządzenia 2024/900);
- 2) nakazania zaprzestania naruszeń i zobowiązania sponsorów lub dostawców usług reklamy politycznej do podjęcia kroków niezbędnych do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (art. 22 ust. 5 lit. c rozporządzenia 2024/900);
- 3) w stosownych przypadkach – wprowadzania środków zaradczych proporcjonalnych do naruszenia i niezbędnych do skutecznego zaniechania naruszeniu lub zwrócenia się do organu sądowego w ich państwie członkowskim o wprowadzenie takich środków (art. 22 ust. 5 lit. f rozporządzenia 2024/900);

- 4) opublikowania oświadczenia, w którym zostaną wskazane osoby fizyczne i prawne odpowiedzialne za naruszenie obowiązku przewidzianego w rozporządzeniu oraz charakter tego naruszenia (art. 22 ust. 5 lit. g rozporządzenia 2024/900).

Organ może jednak także uznać naruszenie za poważne, a powyższe środki za niewystarczające. Wówczas, o ile decyzja stała się ostateczna, organ będzie uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej do Państwowej Komisji Wyborczej. Wniosek powinien wskazywać propozycję kary i jej wysokości oraz uzasadniać potrzebę jej nałożenia. Komisja nie będzie związana tym wnioskiem – będzie mogła wymierzyć inną karę bądź odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli w toku postępowania uzna, że inaczej ocenia czyn uznawany przez organ za naruszenie rozporządzenia 2024/900. Jednakże, z powodu umocowania w art. 6 projektu Państwowej Komisji Wyborczej jako organu właściwego w okresie kampanii referendalnej i ciszy przedreferendalnej oraz w okresie kampanii wyborczej i okresie ciszy wyborczej, Komisja we wspomnianych okresach będzie nakładała administracyjną karę pieniężną z urzędu. Na potrzeby rozpatrywania wniosku Komisja może zażądać od organu kopii akt postępowania oraz wyjaśnień. Sponsorzy, wydawcy oraz dostawcy usług reklamy politycznej również są obowiązani do złożenia wyjaśnień, ilekroć Komisja tego zażąda.

Projekt wskazuje, że administracyjnej karze pieniężnej podlegają dostawcy usług reklamy politycznej, wydawcy będący bardzo dużą platformą lub bardzo dużą wyszukiwarką, a także wydawcy niebędący takimi podmiotami oraz sponsorzy, którzy nie wypełniają obowiązków wskazanych enumeratywnie w projektowanych przepisach odsyłających do konkretnych przepisów rozporządzenia 2024/900. Państwowa Komisja Wyborcza będzie zobowiązana, w myśl art. 14 ust. 7 projektu ustawy, uwzględnić przy wymierzaniu kary zasady regulujące wolność pracy i wolność wypowiedzi oraz zasady regulujące zawód dziennikarza. Regulacja ta wychodzi naprzeciw wzorcowi kreowanemu przez motywy 29, 49, 50 i 65 oraz art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2024/900, a także zgłaszanym w toku prac legislacyjnych postulatami.

Nowe przepisy, w myśl za przepisami rozporządzenia 2024/900, stanowią, że administracyjna kara pieniężna nie może być wyższa niż 6% rocznego przychodu sponsora, wydawcy lub dostawcy usług reklamy politycznej albo – w odniesieniu przede wszystkim do podmiotów transgranicznych 6% rocznego światowego przychodu. Sponsor, wydawca lub dostawca usług reklamy politycznej ma obowiązek dostarczyć Państwowej Komisji Wyborczej dane niezbędne do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. Jeżeli tego nie zrobi –

Komisja ustali podstawę w drodze oszacowania. Wpływy mają stanowić dochód budżetu państwa.

W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego wprowadza się zmianę mającą zapewnić ukaranym przez Państwową Komisję Wyborczą prawo do sądu. W związku z faktem, że ustawa wpływa na różne podmioty, w tym podmioty gospodarcze, a także ma na celu ochronę interesów konsumenta usług reklamy politycznej, projekt wskazuje mający już doświadczenie w sprawach opierających się na podobnych wartościach Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów jako właściwy do rozpoznawania spraw w zakresie naruszenia obowiązku przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/900. Zgodnie z art. 13 projektu sponsorowi, wydawcy lub dostawcy usług reklamy politycznej przysługuje – w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji – odwołanie do tego sądu.

W związku z brakiem możliwości dostosowania do potrzeb stosowania przepisów projektu oraz rozporządzenia 2024/900 w ramach istniejących postępowań przed sądem ochrony konkurencji i konsumentów opisanych w kodeksie postępowania cywilnego, proponuje się wprowadzenie do kodeksu działu IVFA opisującego nowy rodzaj postępowania odrębnego. W myśl tych przepisów odwołanie od decyzji Państwowej Komisji Wyborczej nakładającej administracyjną karę pieniężną wnosi się za pośrednictwem Komisji do sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Strona będzie mogła tego dokonać w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Należy podkreślić, że termin ten jest terminem zawitym, wobec czego wniesienie odwołania po upływie wspomnianych 14 dni będzie stanowiło podstawę do obligatoryjnego odrzucenia takiego odwołania przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów. Ponadto, zgodnie z projektowanym przepisem art. 479^[88b] § 2, sąd odrzuci odwołanie, gdy jest ono niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy – mimo wezwania – nie uzupełniono braków odwołania w wyznaczonym terminie. Odwołanie powinno spełniać ogólne wymagania stawiane pismom procesowym, tj. wskazanym w art. 126 kodeksu postępowania cywilnego, a ponadto zawierać oznaczenie zaskarżonej uchwały i wartości przedmiotu sporu (zaskarżanej administracyjnej kary pieniężnej) oraz przytoczenie zarzutów, ich uzasadnienie wraz z dowodami na ich okoliczność, a także wniosek o uchylenie decyzji albo jej zmianę w całości lub części. Państwowa Komisja Wyborcza zobligowana jest do niezwłocznego przekazania odwołania – wraz z aktami sprawy – do sądu. Projektowane postępowanie przewiduje jednak także sytuację, w której Komisja uzna odwołanie za słuszne – może wówczas nie przekazać akt sądowi, a swoją decyzję uchylić albo zmienić (w całości lub

w części). O uchyleniu albo zmianie decyzji Komisja ma obowiązek powiadomić stronę. Wraz z tym powiadomieniem Komisja powinna przekazać stronie zmienioną lub nową decyzję. Od tej nowej decyzji ponownie przysługuje stronie odwołanie.

Projektowana procedura stanowi, że stronami postępowania przed sądem ochrony konkurencji i konsumentów będą: Państwowa Komisja Wyborcza, odpowiednie organy właściwe oraz sponsor, dostawca lub wydawca w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2024/900. W postępowaniu przed sądem Państwową Komisję Wyborczą będzie mógł reprezentować Szef Krajowego Biura Wyborczego.

Przewiduje się, że ewentualne wykonanie decyzji Państwowej Komisji Wyborczej, nakładające administracyjną karę pieniężną, może – w wyjątkowych sytuacjach – prowadzić do niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania skutków, które będą trudne do odwrócenia. W takim wypadku sąd, w przypadku złożenia wniosku w tej sprawie przez stronę, będzie mógł wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Projekt opiera się także na założeniu, że stronom należy umożliwić zawarcie ugody, co gwarantuje przepis art. 479^[88h] § 1. Odpowiednie zastosowanie w takich sytuacjach znajdują przepisy dotyczące ugody w sprawie odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów, zawarte w przepisach art. 479^[30a]–479^[30f] kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd będzie mógł uwzględnić odwołanie, jednocześnie albo uchylając zaskarżoną decyzję, albo zmieniając ją w całości lub w części, i orzekając co do istoty sprawy. Będzie mógł także oddalić odwołanie, jeżeli uzna, że nie ma podstaw do jego uwzględnienia. Zaprojektowane postępowanie przewiduje standardową dwuinstancyjność – od orzeczenia sądu przysługiwać będzie stronie apelacja, którą sąd rozpozna w składzie jednego sędziego. Niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, stronie będzie przysługiwać skarga kasacyjna.

Projekt ustawy reguluje zatem postępowanie naruszeniowe, a także gwarantuje stronom prawo do sądu, stanowiąc dwuinstancyjne postępowanie z możliwością wniesienia skargi kasacyjnej, dla zapewnienia możliwie największej ochrony praw wszystkich stron.

Przewiduje się ponadto niezbędne zmiany w niektórych ustawach regulujących właściwość i ustrój poszczególnych organów: ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy, ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych oraz ustawie z dnia 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej.

Ponieważ materia rozporządzenia 2024/900 jest złożona i nowa dla organów wskazanych w projekcie przewidziano przepis ewaluacyjny, na podstawie którego Państwowa Komisja Wyborcza przedstawi Sejmowi i Senatowi informację o realizacji przepisów rozporządzenia. Informacja taka będzie mogła stanowić inspirację dla ustawodawcy modyfikacji przepisów ustawy, w tym zakresów właściwości wskazanych organów.

Projekt zakłada 3-miesięczny okres *vacatio legis*.

3. Konsultacje

W toku prac nad projektem wysłuchano przedstawicieli zainteresowanych organów państwa oraz strony społecznej, a następnie uwzględniono część postulatów, wprowadzając do projektu liczne poprawki.

Nadesłane w ramach konsultacji opinie i uwagi są zamieszczone na senackiej stronie internetowej. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze i finansowe oraz wyniki konsultacji są przedstawione w ocenie skutków regulacji.

4. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Tytuł projektu: <i>ustawa o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach</i></p> <p>Przedstawiciel wnioskodawcy: senator Joanna Sekuła</p> <p>Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Adam Niemczewski, wicedyrektor, tel. 22 694 94 19 Adam Oleksy, ekspert, tel. 22 694 93 38 <u>w zakresie OSR:</u> Marian Fałek, główny ekspert, tel. 22 694 90 82 Katarzyna Majewska, główny ekspert, tel. 22 694 92 59</p>	<p>Data sporządzenia: 26 czerwca 2026 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa komisji senackiej</p> <p>Nr druku: 711, 711 S</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Od dnia 10 października 2025 roku we wszystkich państwach członkowskich UE ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej, zwane dalej: „rozporządzeniem”. Rozporządzenie ma na celu zapewnienie obywatelom Unii Europejskiej lepszej możliwości dokonywania świadomych wyborów politycznych poprzez ułatwienie im rozpoznawania reklam politycznych, pomoc w zrozumieniu, kto odpowiada za ich publikację oraz umożliwienie im ustalenia, czy byli celem ukierunkowanej reklamy (targetowania). Ponadto ma na celu przyczynienie się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego reklamy politycznej oraz wspieranie otwartej i uczciwej debaty politycznej. Jest odpowiedzią na obawy związane z manipulacją informacjami i zagraniczną ingerencją w wybory.

Rozporządzenie wprowadza do porządku prawnego pojęcie „reklamy politycznej”, za którą uznaje się każdy przekaz, przygotowywany, publikowany lub rozpowszechniany zazwyczaj za wynagrodzeniem, który jest realizowany przez podmiot polityczny, w jego imieniu lub na jego rzecz, lub ma na celu wywieranie wpływu na wynik wyborów, referendum, proces legislacyjny albo zachowania wyborcze obywateli. Zgodnie z rozporządzeniem każda reklama polityczna musi być wyraźnie oznaczona, a oznaczenie musi obejmować m.in. dane sponsora, źródła finansowania (publiczne, prywatne, krajowe, zagraniczne), kwotę wydatków, okres emisji oraz dane o zasięgu reklamy.

Nowe przepisy istotnie ograniczają możliwość targetowania reklam politycznych, a także wprowadzają ograniczenia mające zapobiegać zagranicznym ingerencjom w procesy demokratyczne w państwach członkowskich, m.in. zakaz reklamy politycznej pochodzącej od sponsorów spoza UE w ciągu 3 miesięcy poprzedzających wybory lub referendum.

Pomimo że rozporządzenie jest aktem bezpośrednio stosowanym, wymaga od państw członkowskich zapewnienia skutecznego jego stosowania w swoim porządku prawnym poprzez przyjęcie właściwych przepisów wewnętrznych, m.in. w zakresie wyznaczenia właściwych organów odpowiedzialnych za realizację i przestrzeganie poszczególnych postanowień rozporządzenia, określenie zasad wymierzania kar i innych środków oraz ustanowienia odpowiednich procedur.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest przyjęcie projektu ustawy *o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach*. Celem projektowanej ustawy jest ustanowienie przepisów służących stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej (Dz. Urz. UE L z 20.3.2024).

W projekcie ustawy wprowadza się następujące rozwiązania:

- wskazuje się jako krajowy punkt kontaktowy Państwową Komisję Wyborczą,
- wskazuje się jako organ prowadzący rejestr przedstawicieli prawnych Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- wskazuje się jako organy właściwe w zakresie nadzorowania przestrzegania tego rozporządzenia Państwową Komisję Wyborczą, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- określa się zasady w zakresie wymierzania kar i innych środków,
- określa się tryb postępowania właściwy w zakresie nadzorowania przestrzegania rozporządzenia.

Oczekiwany efekt wejścia w życie projektowanej ustawy będzie stworzenie warunków umożliwiających skuteczną realizację rozporządzenia.

Komisja Europejska w sporządzonej Ocenie Skutków Regulacji (Impact Assessment)¹ przedstawiła skutki wynikające z wprowadzenia przepisów regulujących ten obszar aktywności. W związku z tym niniejsza Ocena Skutków Regulacji przedstawia wyłącznie potencjalne skutki wynikające z wejścia w życie projektu ustawy *o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach*.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W celu sporządzenia przeglądu, jak poszczególne kraje członkowskie UE podchodzą do problemu wdrożenia obowiązku zapewnienia skutecznego stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej, Biuro Analiz i Petycji Kancelarii Senatu wystosowało pytania do krajów członkowskich UE w ramach sieci ECPRD (*European Centre for Parliamentary Research and Documentation*). Zadane pytanie obejmowało również prośbę o przedstawienie opracowanych rozwiązań legislacyjnych w sytuacji, gdy dane państwo członkowskie podjęło działania legislacyjne w tym zakresie.

Odpowiednie informacje nadeszły z 23 krajów, 3 kraje – Czechy, Irlandia i Malta nie nadeszły odpowiedzi. Na podstawie udzielonych odpowiedzi Biuro Analiz i Dokumentacji Kancelarii Senatu opracowało Informację „Stan oraz sposób realizacji obowiązku zapewnienia skutecznego stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej w krajach członkowskich Unii Europejskiej” (dostępna on-line pod adresem: https://www.senat.gov.pl/gfx/senat/userfiles/public/k11/komisje/2026-2/kpcp/117/117informacja_-_ecprd.pdf).

Z uzyskanych danych wynika, że:

- **nie podjęto dotąd działań legislacyjnych:** w Hiszpanii, na Łotwie, w Portugalii, Słowacji, Słowenii, na Węgrzech i we Włoszech,
- w Rumunii **zostało uzupełnione krajowymi aktami normatywnymi przyjętymi na cykl wyborczy w 2025 r.**, ponadto podjęto działania mające na celu wzmocnienie wdrażania przepisów, stanowiące uzupełnienie wszelkich innych zmian w ustawodawstwie wyborczym, m.in. utworzono międzyinstytucjonalną grupę roboczą;
- **przepisy wdrażające weszły w życie w:** Szwecji, Finlandii, na Litwie i w Estonii;
 - ✓ w Szwecji Riksdag przyjął 19 listopada 2025 r. ustawę o przepisach uzupełniających do rozporządzenia UE w sprawie reklamy politycznej. Ustawa weszła w życie 1 stycznia 2026 r.;
 - ✓ w Finlandii Prezydent Republiki zatwierdził ustawy zawarte w propozycji rządu dotyczącej uzupełniającego prawodawstwa dotyczącego przejrzystości i targetowania reklamy politycznej UE i nakazał wejście w życie ustaw w dniu 1 stycznia 2026 r.;
 - ✓ na Litwie w październiku 2025 r. Centralna Komisja Wyborcza Republiki Litewskiej przyjęła decyzję w sprawie zatwierdzenia opisu procedury i metod kontroli realizacji wymogów dotyczących oznakowania, monitorowania i przejrzystości reklam politycznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/900 oraz decyzję w sprawie ustalenia kryteriów drobnych naruszeń rozporządzenia (UE) 2024/900 oraz terminów ich usunięcia;
 - ✓ w Estonii 18 lutego 2026 r. przyjęto ustawę zmieniającą ustawę o reklamie oraz ustawę o ochronie danych osobowych w celu wdrożenia przepisów rozporządzenia (UE) 2024/900, zgodnie z którą nadzór nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia oraz rolę krajowego punktu kontaktowego sprawuje Urząd ds. Ochrony Konsumentów i Regulacji Technicznych. Ustawa weszła w życie 16 marca 2026 r.;
- **trwają prace w:** Austrii, Belgii, Bułgarii, Chorwacji, na Cyprze, w Danii, we Francji, w Grecji, Holandii, Luksemburgu, w Niemczech.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Państwowa Komisja Wyborcza (PKW)			<ul style="list-style-type: none">• pełni rolę krajowego punktu kontaktowego, do którego organy właściwe w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia przekazują informację o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia rozporządzenia oraz o wydanych decyzjach w tych sprawach, która jest dostępna dla każdego z tych organów;• publikuje na swojej stronie internetowej informacje nt. dat wyborów i referendum oraz okresów wyborczych;

¹ Komisja Europejska, IMPACT ASSESSMENT REPORT Accompanying the document Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the transparency and targeting of political advertising {COM(2021) 731 final} - {SEC(2021) 575 final} - {SWD(2021) 356 final} <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:52021SC0355>

		<ul style="list-style-type: none"> • nakłada administracyjne kary pieniężne za naruszenie przepisów rozporządzenia (z wyłączeniem kar za naruszenie art. 18 i 19 rozporządzenia); • jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia w okresie kampanii referendalnej i ciszy przedreferendalnej oraz w okresie kampanii wyborczej, w dniu głosowania oraz na 24 godziny przed tym dniem; • może prowadzić kontrolę we właściwym sobie rzeczowo zakresie; • prowadzi postępowanie w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia (w zakresie swojej właściwości); • w przypadku powzięcia wiadomości o możliwości naruszenia przepisów rozporządzenia może zlecić organowi właściwemu wszczęcie postępowania; • rozpatruje wnioski o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na sponsora, wydawcę lub dostawcę usług reklamy politycznej w przypadku stwierdzenia przez organ właściwy naruszenia przepisów rozporządzenia; • może wezwać organ właściwy do uzupełnienia ww. wniosku w określonym zakresie oraz zażądać kopii akt postępowania oraz wyjaśnień od organu właściwego lub sponsorów, wydawców oraz dostawców usług reklamy politycznej; • w decyzji kończącej postępowanie może stosować środki, o których mowa w art. 22 ust. 5 lit. b, c, f i g rozporządzenia (tj. wydawać ostrzeżenia, nakazywać zaprzestania naruszeń i zobowiązywać do podjęcia kroków niezbędnych do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia, wprowadzać środki zaradcze, publikować oświadczenia, w których wskazane są osoby fizyczne i prawne odpowiedzialne za naruszenie przepisów); • przekazuje wniesione przez wydawcę, dostawcę lub sponsora odwołanie od swojej decyzji do Sądu Okręgowego – sądu ochrony konkurencji i konsumentów wraz z aktami sprawy;
<p>Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów</p>		<ul style="list-style-type: none"> • prowadzi rejestr przedstawicieli prawnych; • jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia przez inne podmioty niż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej oraz dostawcy usług medialnych oraz platform udostępniania wideo; • może prowadzić kontrolę we właściwym sobie rzeczowo zakresie; • prowadzi postępowanie w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia (w zakresie swojej właściwości); • przekazuje do krajowego punktu kontaktowego informację o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia rozporządzenia; • w decyzji kończącej postępowanie może stosować środki, o których mowa w art. 22 ust. 5 lit. b, c, f i g rozporządzenia (tj. wydawać ostrzeżenia, nakazywać zaprzestania naruszeń i zobowiązywać do podjęcia kroków niezbędnych do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia, wprowadzać środki zaradcze, publikować oświadczenia, w których wskazane są osoby fizyczne i prawne odpowiedzialne za naruszenie przepisów);

			<ul style="list-style-type: none"> • w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia może zwrócić się do PKW z wnioskiem o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na sponsora, wydawcę lub dostawcę usług reklamy politycznej, przedstawiając w ww. wniosku propozycję wysokości kary wraz z uzasadnieniem jej nałożenia; • w sprawach dotyczących jednoczesnego naruszenia przepisów rozporządzenia oraz naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych przekazuje sprawę w zakresie naruszenia przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych PUODO;
Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych (PUODO)			<ul style="list-style-type: none"> • jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania art. 18 i 19 rozporządzenia (dot. szczególnych oraz dodatkowych wymogów dotyczących technik targetowania i dostarczania reklamy w kontekście reklamy politycznej online) oraz nakładania kar pieniężnych za naruszenie ww. przepisów; • prowadzi postępowanie w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia (w zakresie swojej właściwości); • w przypadku spraw dotyczących jednoczesnego naruszenia przepisów rozporządzenia oraz naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych prowadzi sprawy w zakresie naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych; • przekazuje do krajowego punktu kontaktowego informację o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia rozporządzenia; • może prowadzić kontrolę we właściwym sobie rzeczowo zakresie;
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej			<ul style="list-style-type: none"> • jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia przez przedsiębiorców komunikacji elektronicznej; • może prowadzić kontrolę we właściwym sobie rzeczowo zakresie; • prowadzi postępowanie w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia (w zakresie swojej właściwości); • przekazuje do krajowego punktu kontaktowego informację o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia rozporządzenia; • w decyzji kończącej postępowanie może stosować środki, o których mowa w art. 22 ust. 5 lit. b, c, f i g rozporządzenia (tj. wydawać ostrzeżenia, nakazywać zaprzestania naruszeń i zobowiązywać do podjęcia kroków niezbędnych do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia, wprowadzać środki zaradcze, publikować oświadczenia, w których wskazane są osoby fizyczne i prawne odpowiedzialne za naruszenie przepisów); • w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia może zwrócić się do PKW z wnioskiem o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na sponsora, wydawcę lub dostawcę usług reklamy politycznej, przedstawiając w ww. wniosku propozycję wysokości kary wraz z uzasadnieniem jej nałożenia; • w sprawach dotyczących jednoczesnego naruszenia przepisów rozporządzenia oraz naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych przekazuje sprawę w zakresie naruszenia przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych PUODO;

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji			<ul style="list-style-type: none"> • jest organem właściwym w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia przez dostawców usług medialnych oraz platform udostępniania wideo; • może prowadzić kontrolę we właściwym sobie rzeczowo zakresie; • prowadzi postępowanie w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia (w zakresie swojej właściwości); • przekazuje do krajowego punktu kontaktowego informację o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia rozporządzenia; • w decyzji kończącej postępowanie może stosować środki, o których mowa w art. 22 ust. 5 lit. b, c, f i g rozporządzenia (tj. wydawać ostrzeżenia, nakazywać zaprzestania naruszeń i zobowiązywać do podjęcia kroków niezbędnych do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia, wprowadzać środki zaradcze, publikować oświadczenia, w których wskazane są osoby fizyczne i prawne odpowiedzialne za naruszenie przepisów); • w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia może zwrócić się do PKW z wnioskiem o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na sponsora, wydawcę lub dostawcę usług reklamy politycznej, przedstawiając w ww. wniosku propozycję wysokości kary wraz z uzasadnieniem jej nałożenia; • w sprawach dotyczących jednoczesnego naruszenia przepisów rozporządzenia oraz naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych przekazuje sprawę w zakresie naruszenia przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych Prezesowi UODO;
Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów			rozpatruje odwołania od decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej PKW;
sądy administracyjne	16 wojewódzkich sądów administracyjnych oraz NSA		rozpatrują skargi od decyzji organów właściwych;
sponsorzy, dostawcy oraz wydawcy usług reklamy politycznej			<ul style="list-style-type: none"> • przedstawiają wyjaśnienia PKW rozpatrującej wniosek o naruszenie przepisów rozporządzenia, • w przypadku nie wypełnienia obowiązków wynikających z rozporządzenia podlegają administracyjnej karze pieniężnej, • są zobowiązani dostarczyć na żądanie PKW w terminie 30 dni danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej, • mogą odwołać się od decyzji PKW nakładającej administracyjną karę pieniężną do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia;
przedsiębiorcy oraz osoby fizyczne			mogą złożyć wniosek o wszczęcie postępowania przez właściwy organ w związku z możliwością naruszenia przepisów rozporządzenia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji.

Tezy, będące podstawą do opracowania projektu ustawy *o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach* zostały przekazane do zaopiniowania organizacjom społecznym oraz instytucjom, których dotyczyłaby ta ustawa.

Opinie do tez przedstawili: Państwowa Komisja Wyborcza, Urząd Komunikacji Elektronicznej, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urząd Ochrony Danych Osobowych, Rada Dialogu Społecznego, Izba Wydawców Prasy oraz Blue Dragon Institute.

Państwowa Komisja Wyborcza „(...) zdecydowanie negatywnie opiniuje rozwiązania zaproponowane w Tezach do projektu ustawy uznając, że nałożenie na nią określonych w nich zadań stanowi bardzo poważne zagrożenie dla prawidłowego wykonywania przez nią jej podstawowych obowiązków, polegających na przeprowadzaniu wyborów i ustalaniu ich wyników, co zagraża samemu procesowi wyborczemu, a charakter tych zadań powodowałby, że Komisja niezależnie od wydanych przez nią rozstrzygnięć postrzegana byłaby jako zaangażowany uczestnik życia politycznego i bieżącej walki politycznej, co w tak silnie spolaryzowanym jak nasze społeczeństwie i bardzo niskim poziomie zaufania społecznego, podważałoby legitymizację organów wybranych w wyborach przeprowadzanych przez Komisję.”

W opinii **Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (UKE)** „zaprojektowany model, poprzez zerwanie funkcjonalnego związku między obowiązkiem publicznoprawnym a kompetencją do jego weryfikacji i egzekwowania, narażony jest na ryzyko dualizmu kompetencyjnego, braku spójności i rozproszenia odpowiedzialności.”

Prezes UKE zarekomendował „zmianę zaprojektowanego modelu poprzez przyjęcie rozwiązania o charakterze jednorodnym, w którym organem właściwym do nadzorowania przestrzegania obowiązków i środków przewidzianych w art. 7–17 i art. 21 oraz nakładania kar z art. 22 ust. 5 rozporządzenia 2024/900 będzie PKW, bez równoległego konstruowania w analogicznym zakresie kompetencyjnym właściwości Prezesa UKE.”

Prezes Urzędu Ochrony konkurencji i Konsumentów (UOKiK) negatywnie zaopiniował propozycję powierzenia mu zadania przeprowadzania postępowania kontrolnego na polecenie PKW. Zdaniem UOKiK „jakiegokolwiek propozycje powierzenia organowi nadzoru rynku wykonywania, na polecenie innego organu, kontroli w zakresie zupełnie odbiegającym i niezwiązanym z kompetencjami i zadaniami tego organu nadzoru rynku, pozostaje rozwiązaniem nieprawidłowym zarówno z systemowego jak i prawnego punktu widzenia oraz budzi wątpliwości związane z zapewnieniem skuteczności [zaprojektowanego] instrumentu (...)”

„[W] ocenie Prezesa UOKiK, najbardziej optymalnym z systemowego punktu widzenia rozwiązaniem jest, aby również ten organ (tj. PKW) przeprowadzał kontrole u dostawców usług reklamy politycznej na potrzeby stosowanych przez PKW przepisów rozporządzenia, prowadzonych na gruncie tego rozporządzenia postępowań oraz wydawanych przez PKW decyzji kierowanych do dostawców usług reklamy politycznej.” „Alternatywnym rozwiązaniem, które mogłoby zostać przez projektodawcę rozważone w tym zakresie, jest wyposażenie w kompetencje kontrolne na gruncie przedmiotowego rozporządzenia innych organów właściwych, które zostały wprost wskazane w tym akcie prawnym”, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych oraz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Rada Dialogu Społecznego poinformowała, że nie uzgodniła wspólnego stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Izba Wydawców Prasy przekazała szczegółowe uwagi do każdej z tez. Izba w swoim stanowisku wyraziła m.in. wątpliwość czy przekazanie licznych kompetencji Państwowej Komisji Wyborczej jest optymalnym podejściem. Izba stoi na stanowisku, że organów odpowiedzialnych za stosowanie i egzekwowanie rozporządzenia powinno być jak najmniej. Zdaniem Izby powierzenie tych kompetencji PKW, Prezesowi UODO, Prezesowi UKE oraz Prezesowi UOKiK może budzić spory kompetencyjne, niesprzyjające wszystkim interesariuszom. Ponadto Izba „nie [jest] przekonana[a], iż odwołania od decyzji właściwego organu powinny być rozpatrywane w sądzie ochrony konkurencji i konsumentów, o ile tym organem nie będzie UOKiK.”

Fundacja Blue Dragon Institute wyraziła opinię, że projekt tez do ustawy wdrażającej rozporządzenie o reklamie politycznej jest potrzebny, jednakże jest procedowany w oderwaniu od równoległe toczących się prac nad ustawą wdrażającą EMFA oraz od nierozwiązanej kwestii podstawy prawnej dla kompetencji Prezesa UKE, wynikającej z zawetowanej ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Każde z tych postępowań legislacyjnych kształtuje kompetencje organów działających na tym samym rynku, wobec tych samych podmiotów, w oparciu o akty unijne, które wzajemnie do siebie odsyłają. Prowadzenie ich jako niezależnych ścieżek legislacyjnych generuje ryzyko, że luki i potencjalne kolizje kompetencyjne między PKW, PUKE, PUOKiK, PUODO i KRRiT zostaną utrwalone w prawie, zamiast zostać rozwiązane na etapie projektowania.

Fundacja Odpowiedzialna Polityka wskazała potrzebę następujących zmian:

- uporządkowania terminologii w prawodawstwie polskim,

- rozdzielenia kompetencji ze względu na podmiot czy rodzaj działalności: organy i administracja wyborcza powinny nadal prowadzić zadania kontrolne względem podmiotów politycznych, a regulatorzy rynków – względem podmiotów gospodarczych,
- zmodyfikowania przepisów krajowych tak, by podmioty polityczne zobowiązane były do przekazywania koniecznych danych, nie zaś same je umieszczały, gdy to nie one dystrybuują szeroko rozumiane materiały agitacyjne,
- wydłużenie do 6 miesięcy od ogłoszenia *vacatio legis*.

Na potrzeby opracowania projektu **sporządzone zostały również 2 ekspertyzy na temat zakresu, zasad i sposobu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady do polskiego systemu prawnego**, z uwzględnieniem przyjętych przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności tez do projektu ustawy *o organach właściwych i postępowaniu w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach*. Przygotowanie wspomnianych ekspertyz powierzono pani dr hab. Marlenie Sakowskiej-Baryle, prof. Uniwersytetu Łódzkiego (opinia została opublikowana przez Kancelarię Senatu w *Opinie i ekspertyzy*, nr OE-540) oraz dr Agacie Pyrzyńskiej z Uniwersytetu Szczecińskiego (opinia została opublikowana przez Kancelarię Senatu w *Opinie i ekspertyzy*, nr OE-541).

Na kolejnym etapie, projekt *ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach* w dniu 12 maja 2026 r. został wysłany do zaopiniowania następującym podmiotom: Wiceprezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Cyfryzacji; Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji; Ministrowi Sprawiedliwości; I Zastępcy Prokuratora Generalnego, Prokuratorowi Krajowemu; Ministrowi Finansów i Gospodarki; Wiceprezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Spraw Zagranicznych; Sądowi Najwyższemu; Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu; Przewodniczącemu Państwowej Komisji Wyborczej; Szefowi Krajowego Biura Wyborczego; Rzecznikowi Praw Obywatelskich; Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej; Forum Obywatelskiego Rozwoju; Instytutu Prawa i Społeczeństwa; Stowarzyszeniu Sędziów Polskich "IUSTITIA"; Stowarzyszeniu Sędziów THEMIS; Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Sędziów Sądów Administracyjnych; Stowarzyszeniu Prokuratorów „Lex super omnia”; Krajowej Radzie Radców Prawnych; Naczelnej Radzie Adwokackiej; Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka; Fundacji im. Stefana Batorego; Stowarzyszeniu 61; Fundacji Odpowiedzialna Polityka; Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej; Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych; Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej; Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji; Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów; Polskiej Izbie Komunikacji Elektronicznej; Fundacji Obserwatorium Demokracji Cyfrowej; Izbie Wydawców Prasy; Stowarzyszeniu Dziennikarzy Polskich; Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność; Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych; Forum Związków Zawodowych; Business Center Club; Federacji Przedsiębiorców Polskich; Konfederacji Lewiatan; Krajowej Izbie Gospodarczej; Fundacji Panoptykon; Stowarzyszeniu Demagog; Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego; Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców; Pracodawcom RP; Fundacji Bezpieczna Cyberprzestrzeń; Związkowi Firm Public Relations; Polskiemu Stowarzyszeniu Marketingu SMB; Stowarzyszeniu Praktyków Ochrony Danych; Związkowi Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska; Fundacji Moje Państwo; Krajowej Izbie Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji; Polskiej Izbie Radiodiffuzji Cyfrowej; Związkowi Pracodawców Wydawców Cyfrowych; Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Termin udzielenia odpowiedzi wyznaczono do 29 maja 2026 r.

Minister Sprawiedliwości zwrócił uwagę na rozwiązania, które wzbudzają wątpliwości:

- wymieszanie trybów postępowania; mając na względzie spójność systemu prawa, wydaje się zasadnym umiejscowienie całości procedury związanej z regulowanym w projekcie postępowaniem w obrębie jednej procedury – w tym wypadku wydaje się być procedura sądownoadministracyjna. Pod rozważę poddaje propozycję zastąpienia odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy,
- wątpliwości wzbudza proponowane brzmienie art.14, w którym reguluje się administracyjne kary pieniężne; regulacja stanowi powtórzenie już obowiązującego powszechnie przepisu rozporządzenia unijnego. Jednocześnie propozycja ta budzi wątpliwości w zakresie pełności wdrożenia obowiązku wynikającego z art. 25 ust 1 rozporządzenia 2024/900. Wydaje się, że aby zapewnić proporcjonalność projektowanych sankcji należałoby wskazać także na dolną granicę zagrożenia karą, lub przewidzieć tzw. widełki ograniczone w swojej górnej granicy poprzez wskazany w rozporządzeniu pułap 6% przychodu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji zauważyło, że „projekt nie przewiduje przyznania nowych kompetencji czy obowiązków dla Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji”, a także, że „sprawy wyborów, a zwłaszcza ściśle z nimi związana problematyka praw wyborczych i wyborów do konstytucyjnych organów państwa oraz kampanii wyborczych pozostaje poza sferą działania administracji rządowej.”

Ministerstwo Cyfryzacji pozytywnie ocenia projekt ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej, wdrażający przepisy rozporządzenia 2024/900, zarówno z perspektywy wzmacniania standardów demokratycznych, jaki zwiększenia przejrzystości oraz odpowiedzialności rynku reklamy politycznej. Jednocześnie

Ministerstwo Cyfryzacji poinformowało, że konieczna będzie odpowiednia modyfikacja projektowanych przepisów w zakresie rozpatrywania odwołań od decyzji właściwych organów z sądów powszechnych na sady administracyjne.

Minister Finansów i Gospodarki przestawione w projekcie rozwiązania m. in. w zakresie administracyjnych kar pieniężnych i określenia, że kary te stanowią dochód budżetu państwa z perspektywy stabilności finansów publicznych ocenił pozytywnie. Dodał, że projektowana ustawa nakłada nowe zadania m. in. PKW, UODO, KRRiT. Jednak wszelkie nowe rozwiązania, co do zasady, powinny być finansowane w ramach dotychczasowych środków pozostających w dyspozycji właściwych dysponentów. W ustawie budżetowej na rok 2026 nie zaplanowano dodatkowych środków na realizację zadań wynikających z przedmiotowej ustawy. Ewentualne skutki finansowe związane z przedmiotowym projektem powinny zostać w całości sfinansowane w ramach dostępnych limitów wydatków.

Ponadto Minister Finansów i Gospodarki wskazał także następujące uwagi szczegółowe do projektu ustawy:

- przepis art. 9 ust. 1 powinien wyraźnie określać rodzaj uregulowanego w nim postępowania,
- w art. 10 zaproponował dodanie przepisu, na podstawie którego administracyjne kary nałożone przez PKW będą stanowiły dochód budżetu państwa,
- uzupełnienie art. 14 o regulacje dotyczące terminu na wniesienie odwołania od decyzji PKW wydanej na podstawie art. 14 ust. 6,
- w art. 15 zaproponowano, że administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, ale przepis ten nie określa kar do których będzie miał on zastosowanie,
- uzasadnienie nie informuje o realizacji zasady równoważenia obowiązków administracyjnych, nie zawiera uzasadnienia braku możliwości zastosowania ograniczeń obowiązków administracyjnych wobec MŚP.

Minister Spraw Zagranicznych przedstawił w opinii następujące uwagi:

- konieczna jest ponowna analiza projektowanych art. 10 ust 1 i 2 ustawy; wskazano w tych przepisach środki jakie wyznaczone organy mogą zastosować w decyzji kończącej postępowanie, ale przepisy te nie obejmują wszystkich środków przewidzianych w art. 22 ust 5 rozporządzenia 2024/900, w przypadku wskazanych środków konieczne jest określenie przepisów krajowych, które umożliwiłyby organom właściwe ich stosowanie,
- wskazał na wątpliwości jaka ustawa stanowić ma podstawę do nakładania administracyjnych kar pieniężnych przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- projektowana ustawa nie wskazuje, który organ będzie odpowiedzialny za przekazywanie Komisji sprawozdań na temat sankcji oraz wysokości kar nałożonych w celu egzekwowania przepisów rozporządzenia 2024/900.

Sąd Najwyższy stwierdził, że projekt ustawy zasługuje co do zasady na pozytywną ocenę: opiera się na prawidłowej identyfikacji obowiązków implementacyjnych. Wymaga jednak dalszych analiz i istotnych korekt legislacyjnych, przede wszystkim w zakresie rozważenia trafności przyznania kompetencji PKW, a także uzupełnienia regulacji o aspekty procedury odwoławczej przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Krajowe Biuro Wyborcze (KBW) wyraziło negatywną opinię do projektu ustawy, wskazując, że aktualne pozostaje stanowisko Państwowej Komisji Wyborczej (PKW), zgodnie z którym przyjęcie projektowanych rozwiązań „godziłoby w wiarygodność procesów wyborczych w Polsce, w system kontroli finansowania partii politycznych i kampanii wyborczych, a zatem także w pluralizm polityczny, destrukcyjnie wpływając na fundamentalną potrzebę zagwarantowania możliwie największej niezależności organów wyborczych i izolowania ich od bieżących sporów politycznych.” W opinii KBW przyjęcie projektowanych rozwiązań mogłoby prowadzić do podważania wiarygodności PKW oraz jej legitymacji jako organu odpowiedzialnego za przeprowadzanie procesów wyborczych.

Urząd Ochrony Danych Osobowych pozytywnie ocenia rozwiązania projektowane w art. 7 ust. 1 i 2 projektu ustawy oraz projektowanej zmiany art. 34 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Jednocześnie urząd zwraca uwagę na konieczność „uzupełnieni[a] art. 3 projektu ustawy o wyraźne wskazanie, że PKW jest organem właściwym do nakładania administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie przepisów rozporządzenia 2024/900, z wyłączeniem art. 18 i 19, które pozostają w zakresie kompetencji nadzorczych Prezesa UODO” w celu zapewnienia spójności projektowanych przepisów z przepisami rozporządzenia 2024/900 i uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych.

Ponadto UODO wskazał, że w związku z przyznaniem organowi nowych zadań, wynikających z projektowanej ustawy, konieczne będzie utworzenie w Urzędzie co najmniej 7-8 dodatkowych etatów oraz zatrudnienie pracowników o specjalistycznej wiedzy technicznej z zakresu kontroli stosowania technik targetowania i dostarczania reklamy politycznej.

Urząd Komunikacji Elektronicznej wskazał na potrzebę „doprecyzowani[a] w projektowanej regulacji relacji pomiędzy kompetencjami organów właściwych a kompetencjami Koordynatora ds. usług cyfrowych, tak aby uniknąć potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych dotyczących w szczególności zakresu kompetencji koordynacyjnych Koordynatora ds. usług cyfrowych, zasad współpracy pomiędzy organami właściwymi a Koordynatorem ds. usług cyfrowych i sposobu prowadzenia spraw o charakterze transgranicznym.” Urząd przekazał również szczegółowe uwagi do poszczególnych przepisów projektu ustawy, a także poinformował o konieczności zwiększenia zatrudnienia w Urzędzie o 5 etatów i zapewnienia Prezesowi UKE w cz. 76 budżetu państwa dodatkowych środków finansowych na realizację nowych zadań wynikających z rozporządzenia 2024/900 i projektowanej regulacji.

W opinii **Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów** „[p]ropozycję przyznania Prezesowi UOKiK uprawnień organu właściwego w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej, zwanego dalej: „rozporządzeniem 2024/900”, uznać należy za rozwiązanie wadliwe z punktu widzenia tak systemowego, jak i ustrojowego. Rozwiązanie to nie uwzględnia, że zakresem działania Prezesa UOKiK, centralnego organu administracji właściwego w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, podejmowanego zarówno na podstawie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2025 r. poz. 1714) jak i innych ustaw, są objęte tylko zachowania rynkowe przedsiębiorców, a ochronie podlegają interesy przedsiębiorców i konsumentów mające charakter ekonomiczny.”

Ponadto zdaniem UOKiK „[p]rojekt ustawy tworzy niezrozumiały i wewnętrznie niespójny system organów właściwych w zakresie nadzorowania i przestrzegania przepisów rozporządzenia 2024/900. Kompetencje organów w zakresie tego samego rodzaju działań i naruszeń zostały przypisane ze względu na kryterium podmiotowe. W rezultacie ten sam zakres przedmiotowy podlega pod właściwość kilku różnych organów (...)” Jednocześnie Urząd poinformował, że „powierzenie Prezesowi UOKiK projektowanych zadań wiązałoby się z koniecznością utworzenia nowego departamentu/wydziału liczącego nie mniej niż 20 osób.”

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła następujące uwagi do projektu ustawy:

- odesłanie w projektowanym przepisie art. 5 pkt 2 do art. 1a ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji odnosi się jedynie do części dostawców medialnych,
- zaproponowano brzmienie art. 6,
- termin na przeprowadzenie postępowania w sprawie naruszenia przepisów rozporządzenia 2024/900 w okresach zwykłych przez organ właściwy powinien zostać znacząco wydłużony, np. do 6 miesięcy,
- zaproponowano, aby postępowanie KRRiT w sprawach dotyczących nadzorowania przestrzegania rozporządzenia 2024/900 kończyły się wydaniem stanowiska KRRiT podejmowanego przez członków KRRiT większością głosów,
- rozważyć doprecyzowanie pojęcia „wydawcy” poprzez dodanie wyrazów „reklamy politycznej”,
- przepis art. 12 ust. 2 powinien zostać zmieniony w taki sposób, aby uwzględniał ustrojową, konstytucyjną pozycję KRRiT,
- w art. 13 niepotrzebnie powtórzono wyrazy „w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji”,
- w przepisie art. 14 ust. 1 należy sprecyzować, za naruszenie których dokładnie obowiązków może być nałożona administracyjna kara pieniężna,
- art. 14 ust 6 nie wskazuje w jakich okolicznościach organ ma zastosować pierwszą podstawę, a w jakich druga podstawę wymiaru kary,
- w projekcie ustawy (art. 14 ust 8) powinny zostać wskazane podstawy do ustalenia szacunków podstawy wymiaru kary.

Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego Prokurator Krajowy poinformował, że nie przedstawia opinii o projekcie, gdyż ten odnosi się do problematyki leżącej poza zakresem zadań prokuratury.

W ocenie **Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ABW)** projektowana ustawa co do zasady wypełnia cel, jakim jest ustanowienie krajowych przepisów służących stosowaniu rozporządzenia 2024/900. Z uwagi na możliwe konsekwencje związane z terminami dot. nakładania kar (funkcjonowanie w przestrzeni publicznej reklam naruszających przepisy rozporządzenia 2024/900 do momentu uprawomocnienia się decyzji), ABW proponuje aby „rozważyć środki, które na etapie kwalifikacji reklamy jako naruszającej ramy rozporządzenia 2024/900 będą pozwalały na szybkie powstrzymanie ich rozpowszechniania w sieci, a tym samym ograniczenie negatywnych skutków społecznych.”

Jednocześnie ABW zwraca uwagę na zidentyfikowane ryzyka w kontekście treści politycznych w przestrzeni internetowej, które nie są bezpośrednio związane z kwestiami regulowanymi w rozporządzeniu 2024/900 i mogą wymagać wprowadzenia odrębnych regulacji lub nowelizacji istniejących aktów prawnych.

Izba Wydawców Prasy projekt ustawy zasługuje na pozytywną ocenę co do przyjętej architektury kompetencyjnej. Dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania projektowanego systemu kluczowe wydaje się jednak uwzględnienie następujących zmian:

- wprowadzenie obowiązku PKW do pisemnego uzasadniania odstąpienia od propozycji organu właściwego w zakresie wymiaru kary (art. 12);
- uzupełnienie art. 14 o dyrektywę wymierzania kar uwzględniającą wolność prasy, wolność wypowiedzi w mediach oraz zasady wykonywania zawodu dziennikarza, zgodnie z art. 25 ust. 1zd 3 rozporządzenia 2024/900;
- wzmocnienie gwarancji proceduralnych dla wydawców w toku nadzoru sprawowanego przez PKW w kampanii wyborczej (art. 6), w tym wprowadzenie obowiązku stosowania testu proporcjonalności;
- uzupełnienie art. 14 ust. 7 o obowiązek uwzględniania jako okoliczności łagodzącej dobrowolnego zaprzestania naruszania i usunięcia jego skutków przed wszczęciem lub w toku postępowania.

Fundacja Batorego ocenia, że projekt ustawy wymaga dalszego dopracowania w zakresie podziału kompetencji pomiędzy organami państwa oraz określenia modelu współpracy instytucjonalnej. W ocenie Fundacji szczególnie istotne jest wypracowanie takiego modelu udziału Państwowej Komisji Wyborczej, który z jednej strony pozwoli wykorzystać

doświadczenie i kompetencje tego organu w zakresie ochrony integralności procesu wyborczego, z drugiej zaś będzie minimalizował ryzyko podważania zaufania do bezstronności instytucji wyborczych. Z perspektywy skuteczności nowych regulacji kluczowe znaczenie będzie miało również zapewnienie realnych możliwości monitorowania komunikacji politycznej w środowisku cyfrowym, w tym dostępu do danych umożliwiających niezależną analizę działań prowadzonych na największych platformach internetowych.

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT) zwróciła uwagę, że przyjęty w projekcie ustawy model rozproszonego nadzoru instytucjonalnego oraz zasady odpowiedzialności administracyjnej mogą, w obecnym kształcie, budzić istotne wątpliwości z perspektywy proporcjonalności, wykonalności i spójności systemowej. Projekt, w obecnym kształcie, może być postrzegany jako rozwiązanie mogące utrudnić jednolite i przewidywalne stosowanie rozporządzenia 2024/900 na poziomie krajowym. KIGEiT postuluje rozważenie wyłączenia z procesu nadzorczego i rejestrowego regulatorów branżowych, czyli UKE, KRRiT i UOKiK, oraz skonsolidowanie tych uprawnień w jednym centralnym organie właściwym, Państwowej Komisji Wyborczej.

Ponadto KIGEiT przedstawiła szereg uwag szczegółowych do poszczególnych artykułów projektu ustawy wraz z propozycjami nadania im odpowiedniego brzmienia.

Fundacja Odpowiedzialna Polityka (FOP) podtrzymuje ogólną pozytywną ocenę dla przedstawionych w projekcie rozwiązań. Fundacja przedstawiła nadal istniejące wątpliwości – potrzeba wskazania w projekcie odpowiednich podmiotów np. z *art. 103c § 1*, *art. 144 § 7 pkt 3* Kodeksu wyborczego oraz *art. 34a ust. 5 pkt 2* Ustawy o partiach politycznych, rozbieżność między definicjami z Rozporządzenia i Kodeksu wyborczego a obowiązkami, jakie można z nich domniemywać, pominięcie w proponowanym *art. 10* uprawnienia organów właściwych z *art. 22 ust. 5 lit. a i h* Rozporządzenia. FOP wskazuje także na potrzebę szerokiego omówienia relacji między Państwową Komisją Wyborczą (PKW) a regulatorami rynków (Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Krajową Radą Radiofonii i Telewizji) odpowiedzialnymi za postępowania kontrolne. Ponadto FOP rozważyć, czy 3-miesięczny okres *vacatio legis* jest dostateczny na dostosowanie się organów odpowiedzialnych za nadzór nad stosowaniem nowych przepisów.

Obserwatorium Demokracji Cyfrowej (ODC) „pozytywnie ocenia proponowany projekt ustawy, uznając go za niezbędny krok w kierunku zapewnienia Polsce sprawnych mechanizmów nadzoru nad reklamą polityczną w sieci i pełnego uczestnictwa w europejskim systemie ochrony procesów demokratycznych.” Zdaniem ODC „wydaje się dobrym kierunkiem, aby [PKW] pełnił[a] szczególną rolę w procesie nadzoru i monitorowania reklamy politycznej w sieci, szczególnie w okresie wyborczym i referendalnym.” W ocenie ODC „wskazywane przez PKW ryzyka ustrojowe są mniejsze niż ryzyka wynikające z zaniechania jej udziału w regulacji tej strefy, szczególnie gdy globalne standardy wyraźnie wskazują, że to organy zarządzające wyborami powinny dysponować tą kompetencją.”

Związek Pracodawców Wydawców Cyfrowych przedstawił następujące propozycje zmian projektu ustawy:

- przeredagowania *art. 5* projektu w taki sposób, aby podział kompetencyjny odnosił się do rodzajów działalności, a nie do różnych podmiotów
- wprowadzenia normy kolizyjnej wskazującej organ wiodący w sytuacjach, gdy ten sam podmiot prowadzi działania mieszczące się w więcej niż jednej kategorii z *art. 5*, pozostałe organy pełniłyby rolę konsultacyjną,
- jednoznacznego doprecyzowania relacji właściwości PKW i pozostałych organów, np. poprzez wskazanie PKW jako organu wiodącego w tym okresie, z udziałem organów z *art. 5* i *art. 7* działających wyłącznie w roli konsultacyjnej,
- wprowadzenia mechanizmu konsolidacji takich spraw u organu wiodącego (z udziałem PUODO w zakresie kwestii danych osobowych) albo obligatoryjnej koordynacji obu postępowań w zakresie ustalania stanu faktycznego i wymierzania środków,
- wyłączenia PUODO z zakresu *art. 10* ust. 1 projektu i pozostawienie tego organu w sprawach z *art. 18* i *19* rozporządzenia 2024/900 w ramach kompetencji wynikających wyłącznie z RODO oraz ustawy o ochronie danych osobowych,
- usunięcia z projektu *art. 9* ust. 1 pkt 2; alternatywą byłoby wprowadzenie do *art. 9* zabezpieczeń przeciw nadużyciom proceduralnym,
- ograniczenia roli UOKiK do prowadzenia rejestru i powierzenia funkcji organu „resztkowego” z *art. 5* pkt 3 innemu organowi (np. KRRiT, której właściwość przedmiotowa już obejmuje treści medialne),
- uzupełnienia *art. 14* projektu o dodatkową przesłankę wymiaru kary, zgodnie z którą organ – wymierzając karę wobec wydawcy reklamy politycznej lub podmiotu prowadzącego działalność medialną – uwzględnia również zasadę wolności prasy, wolność wypowiedzi w mediach oraz zasady i kodeksy wykonywania zawodu dziennikarza,
- wprowadzenia do *art. 14* ust. 6 mechanizmu różnicowania wysokości kary w zależności od charakteru naruszenia (materialny vs. formalny) oraz skali działalności sponsora/wydawcy/dostawcy, a także doprecyzowanie pojęcia „przychodu rocznego” (czy chodzi o przychód z reklamy politycznej, z reklamy w ogóle, czy z całej działalności),
- wprowadzenia do *art. 14* klauzuli przewidującej odstąpienie przez PKW (oraz odpowiednio przez pozostałe organy właściwe) od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na wydawcę w określonych przypadkach,

- uzupełnienia projektu o jednoznaczne reguły intertemporalne, w szczególności w zakresie odpowiedzialności administracyjnej oraz zasad stosowania krajowych mechanizmów nadzorczych i sankcyjnych.

Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska wskazał przede wszystkim na potrzebę jednoznacznego określenia właściwości organów nadzorczych wobec dostawców usług pośrednich oraz zasad współpracy z koordynatorem ds. usług cyfrowych, a także doprecyzowania podziału kompetencji między organami, w szczególności w relacji do PKW. IAB Polska zwrócił również uwagę na wątpliwości związane z modelem nakładania administracyjnych kar pieniężnych, postulując większą przejrzystość procedur, uwzględnienie roli poszczególnych podmiotów w łańcuchu reklamy politycznej, określenie ram czasowych nakładania sankcji oraz rezygnację z możliwości nakładania kar mimo usunięcia naruszenia lub naprawienia szkody. Ponadto organizacja wskazała na potrzebę doprecyzowania przepisów dotyczących kompetencji PKW w okresie kampanii i ciszy wyborczej, prawa do odwołania od decyzji, rozważenia celowości pominięcia w systemie sankcyjnym art. 20 rozporządzenia 2024/900, a także wprowadzenia zmian redakcyjnych i przepisów przejściowych zapewniających większą pewność prawa oraz przewidywalność odpowiedzialności administracyjnej.

Naczelny Sąd Administracyjny, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – Państwowy Instytut Badawczy nie zgłosili uwag.

W dniu 10 czerwca 2026 r. na wspólnym posiedzeniu Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Praw Człowieka i Praworządności przyjęły projekt ustawy wraz z poprawkami.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny bieżące)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0,42	1,71	1,89	1,93	1,97	2,03	2,07	2,13	2,18	2,24	18,57
Budżet państwa	0	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
JST	0	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
ZUS	0	0,34	1,39	1,53	1,57	1,60	1,64	1,68	1,73	1,77	1,81	15,06
PPK	0	0,03	0,12	0,14	0,14	0,14	0,15	0,15	0,15	0,16	0,16	1,34
Fundusz Pracy	0	0,03	0,12	0,13	0,13	0,14	0,14	0,14	0,15	0,15	0,16	1,29
Fundusz Solidarnościowy	0	0,02	0,08	0,09	0,09	0,09	0,10	0,10	0,10	0,10	0,11	0,88
Wydatki ogółem	0	3,94	24,15	15,65	15,93	16,35	17,39	17,11	17,43	17,93	18,25	164,13
Budżet państwa	0	3,94	24,15	15,65	15,93	16,35	17,39	17,11	17,43	17,93	18,25	164,13
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	-3,52	-22,44	-13,76	-14,00	-14,38	-15,36	-15,04	-15,30	-15,75	-16,01	-145,56
Budżet państwa	0	-3,94	-24,15	-15,65	-15,93	-16,35	-17,39	-17,11	-17,43	-17,93	-18,25	-164,13
JST	0	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.	b.d.
ZUS	0	0,34	1,39	1,53	1,57	1,60	1,64	1,68	1,73	1,77	1,81	15,06
PPK	0	0,03	0,12	0,14	0,14	0,14	0,15	0,15	0,15	0,16	0,16	1,34
Fundusz Pracy	0	0,03	0,12	0,13	0,13	0,14	0,14	0,14	0,15	0,15	0,16	1,29
Fundusz Solidarnościowy	0	0,02	0,08	0,09	0,09	0,09	0,10	0,10	0,10	0,10	0,11	0,88

Źródła finansowania:

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Zgodnie z metodologią sporządzania Oceny Skutków Regulacji (w tym *Wytycznymi do przeprowadzania oceny wpływu oraz konsultacji publicznych w ramach rządowego procesu legislacyjnego*) ocenę wpływu projektowanej regulacji przeprowadza się poprzez porównanie kosztów i korzyści ponoszonych przez wszystkie grupy podmiotów, których dotyczy będzie nowa regulacja w odniesieniu do „scenariusza bazowego”, czyli hipotetycznej sytuacji, która miałaby miejsce, gdyby projektowany akt prawny nie został wprowadzony (w omawianym przypadku – obowiązują przepisy rozporządzenia 2024/900, ale nie została przyjęta projektowana ustawa).

Należy zauważyć, że rozporządzenie 2024/900 jest aktem bezpośrednio stosowanym (weszło w życie z dniem 10 października 2025 r.), a celem projektowanej ustawy jest jedynie ustanowienie przepisów służących stosowaniu ww. rozporządzenia, m. in. stworzenie odpowiednich ram instytucjonalnych. Zgodnie bowiem z rozporządzeniem 2024/900 państwa członkowskie zobowiązane są do zapewnienia, aby właściwe organy krajowe dysponowały wszelkimi środkami niezbędnymi do wykonywania zadań powierzonych im na mocy

niniejszego rozporządzenia, w tym wystarczającymi zasobami technicznymi, finansowymi i kadrowymi, aby odpowiednio nadzorować przestrzeganie przepisów przez sponsorów i dostawców usług reklamy politycznej podlegających ich kompetencji na mocy niniejszego rozporządzenia.

Niniejsza ocena skutków regulacji nie uwzględnia zatem wpływu na sektor finansów publicznych, a także inne podmioty, wynikającego z rozwiązań przewidzianych bezpośrednio w rozporządzeniu 2024/900, zakładając że zostały one już uwzględnione w scenariuszu bazowym. Dlatego nie szacuje się m. in. dochodów z kar, jakie prawdopodobnie będą zasądzone na podstawie przepisów rozporządzenia 2024/900. Skutki wynikające z wprowadzenia przepisów powyższego rozporządzenia Komisja Europejska przedstawiła w sporządzonej do tego aktu Ocenie Skutków Regulacji (*Impact Assessment Report Accompanying the document Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the transparency and targeting of political advertising*)².

Wejście w życie projektowanej ustawy umożliwi stworzenie krajowych ram instytucjonalnych w celu prawidłowego i efektywnego funkcjonowania rozporządzenia 2024/900, wiązać się będzie z utworzeniem dodatkowych stanowisk pracy, co będzie miało wpływ na **wzrost wydatków w sektorze finansów publicznych**.

Informacja o planowanych dodatkowych etatach

Z informacji przesłanych w procesie konsultacji^{3,4,5,6} wynika, że konieczne będzie utworzenie dodatkowych etatów w następujących ilościach:

- 5 w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej,
- co najmniej 8 w Urzędzie Ochrony Danych Osobowych,
- 8 w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji,
- 20 w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Założenia o liczbie dodatkowych etatów we wszystkich instytucjach

Z uwagi na brak informacji nt. planowej liczby dodatkowych etatów w PKW przyjmuje się założenie, że ilość dodatkowych etatów w PKW będzie na zbliżonym poziomie, jak planowane dodatkowe etaty w UODO i KRRiT. Zakłada się łączną liczbę dodatkowych etatów we wszystkich instytucjach w ilości co najmniej 50.

Skutki finansowe dla budżetu państwa – szacunki skutków dla poszczególnych instytucji

Urząd Komunikacji Elektronicznej przesłał kalkulację kosztów wynikających z utworzenia dodatkowych miejsc pracy, informacje te zostały zamieszczone w tabeli nr 1, w załączniku do OSR. Z danych tych wynika, że w 2026 r., przy założeniu, że ustawa wejdzie w życie 1.10.2026 r., wydatki wyniosą ok. 370 tys. zł. W 2027 r. koszty funkcjonowania tych stanowisk oszacowano na ok. 1 mln zł. W horyzoncie obejmującym lata 2026-2037 łączne wydatki mogą wynieść ok. 14,9 mln zł.

Przyjmując analogiczne założenia, jakie zostały przyjęte przy kalkulacji kosztów w UKE, szacuje się, że w Urzędzie Ochrony Danych Osobowych, przy zatrudnieniu dodatkowo 8 pracowników dodatkowe wydatki mogą kształtować się następująco: w 2026 r. 584 tys. zł, w 2027 r. 1,7 mln zł. W horyzoncie obejmującym lata 2026-2035 łączne wydatki mogą wynieść ok. 19,1 mln zł, dane szczegółowe zamieszczone w załącznik do OSR, tabela nr 2.

Utworzenie dodatkowych 8 etatów w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji spowoduje, że roczne wydatki na wynagrodzenia wraz z pochodnymi wyniosą 1 530 000 zł⁷.

² *Ibidem*

³ Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, konsultacje projektu ustawy (druk senacki nr 711), pismo z dnia 28 maja 2026 r. nr DS.071.29.7.2026

⁴ Urząd Ochrony Danych Osobowych, konsultacje projektu ustawy (druk senacki nr 711), pismo z dnia 27 maja 2026 r. nr DPNT.401.202.2026.WL.MWR

⁵ Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, konsultacje projektu ustawy (druk senacki nr 711), pismo z dnia 29 maja 2026 r. nr DPR-SPR.071.6.2026/2

⁶ Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pismo z dnia 22 czerwca 2026 r. nr DPR-WPL.0240.79.2026.JD

⁷ Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, *op. cit.*

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁸ przesłał kalkulację kosztów, która została zamieszczona w załączniku do OSR, w tabeli nr 3. Z kalkulacji tej wynika, że w 2026 r., przy założeniu, że ustawa wejdzie w życie 1.10.2026 r., wydatki wyniosą ok. 2,1 mln zł, w 2027 r. 16,4 mln zł. W horyzoncie obejmującym lata 2026-2036 łączne wydatki mogą wynieść ok. 91,3 mln zł.

Skutki finansowe dla budżetu państwa ogółem

Na potrzeby kalkulacji skutków ogółem dla budżetu państwa jakie wynikną z utworzenia dodatkowych etatów we wszystkich instytucjach przyjęto **podjęcie ostrożnościowe**.

Kalkulację skutków finansowych sporządzono przy następujących założeniach:

- liczba utworzonych dodatkowych etatów wyniesie co najmniej 50,
- wysokość przeciętnego wynagrodzenia przyjęto na identycznym poziomie jak w kalkulacji skutków finansowych dla UOKiK,
- tempo wzrostu wynagrodzeń na poziomie 2,5% rocznie,
- pozostałe założenia przyjęto analogicznie jak w kalkulacji sporządzonej przez UKE; rachunek zawiera pozycje związane z wypłatą wynagrodzeń wraz z pochodnymi (ZUS, FP, Fundusz Solidarnościowy, PPK) oraz koszty związane z utworzeniem i utrzymaniem stanowiska pracy,
- wydatki na utworzenie i utrzymanie systemu teleinformatycznego przyjęto w kwotach skalkulowanych przez UOKiK, załącznik do OSR tabela nr 4.

Szacuje się, że łączne wydatki we wszystkich instytucjach mogą kształtować się następująco:

- w 2026 r. ok. 3,9 mln zł,
- w 2027 r. ok. 24,2 mln zł,
- w okresie 10 lat obowiązywania ustawy (lata 2026-2035), ok. 164,1 mln zł.

Szczegółowe informacje odnośnie do sposobu kalkulacji wydatków budżetu państwa na utworzenie dodatkowych miejsc pracy zamieszczone są w załączniku do OSR, w tabeli nr 5.

Analiza wrażliwości

Kluczową zmienną determinującą skutki finansowe projektowanej ustawy dla budżetu państwa jest liczba dodatkowych etatów. W przypadku, gdy potrzeby odnośnie do liczby nowych etatów okażą się wyższe (lub niższe) niż 50 etatów, wówczas skutki finansowe mogą wzrosnąć (albo ulec zmniejszeniu), o ok. 2% w przypadku zmiany o 1 etat.

Jednakże, biorąc pod uwagę ograniczoną przestrzeń na ewentualne zwiększenie wydatków budżetowych ze względu na decyzję Komisji Europejskiej objęcia Polski od 24 lipca 2024 r. procedurą nadmiernego deficytu, o czym informował w swojej opinii Minister Finansów i Gospodarki⁹, ostateczna kwota wzrostu wydatków wynikającego z konieczności utworzenia dodatkowych stanowisk pracy w poszczególnych urzędach prawdopodobnie będzie wynikać z ustaleń, jakie zostaną dokonane w drodze uzgodnień z Ministerstwem Finansów i Gospodarki.

Uwaga:

- nie szacuje się dochodów pośrednich wynikających z obciążeń wynagrodzeń pracowników podatkiem dochodowym od osób fizycznych (w tabeli podsumowującej wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych w części dotyczącej wpływów do budżetu państwa i JST zaznaczono „b.d.”);
- w tabeli podsumowującej wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych uwzględniono wysokość wydatków z tytułu utworzenia 50 dodatkowych etatów.

⁸ Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pismo z dnia 22 czerwca 2026 r. nr DPR-WPL.0240.79.2026.JD

⁹ Minister Finansów i Gospodarki, konsultacje projektu ustawy (druk senacki nr 711), pismo z dnia 1 czerwca 2026 r. nr PR2.0723.10.2026

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2026 r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Przedmiotowa ustawa nie będzie w sposób systemowy wpływała na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

Oddziaływanie projektowanej ustawy będzie ograniczone do sponsorów, wydawców lub dostawców usług reklamy politycznej. Należy zauważyć, że rozporządzenie 2024/900 jest aktem bezpośrednio stosowanym (weszło w życie z dniem 10 października 2025 r.), a celem projektowanej ustawy jest jedynie ustanowienie przepisów służących stosowaniu ww. rozporządzenia, m. in. stworzenie odpowiednich ram instytucjonalnych. Analogicznie jak w pkt 6, skutki dla podmiotów gospodarczych wynikające z przepisów rozporządzenia 2024/900 zostały przedstawione przez Komisję Europejską w odpowiednim dokumencie¹⁰. Dlatego nie szacuje się skutków finansowych dla podmiotów gospodarczych, które mogą wynikać m.in. z zapłaconych kar.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Realizacja przedmiotowej ustawy będzie wiązać się ze zwiększeniem obowiązków informacyjnych. Zgodnie z art. 2 ust. 3 Państwowa Komisja Wyborcza będzie zobowiązana do publikowania na swojej stronie internetowej informacji o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia rozporządzenia 2024/900 oraz o podjętych decyzjach w tych sprawach.

9. Wpływ na rynek pracy.

Brak wpływu.

10. Wpływ na pozostałe obszary.

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ inne: ochrona przebiegu procesu demokratycznego, sądownictwo (Sąd Okręgowy w Warszawie)		

Przedmiotowa ustawa zapewni warunki realizacji rozporządzenia 2024/900. W związku z tym cele postawione w tym rozporządzeniu i ich realizacja: lepsze możliwości dokonywania świadomych wyborów politycznych poprzez ułatwienie rozpoznawania reklam politycznych, pomoc w zrozumieniu, kto odpowiada za ich publikację oraz umożliwienie ustalenia wyborcom, czy byli celem ukierunkowanej reklamy (targetowania), przyczynią się do wspierania otwartej i uczciwej debaty politycznej.

W projekcie ustawy jako sąd właściwy do rozpatrywania odwołań od decyzji Państwowej Komisji Wyborczej nakładających administracyjne kary pieniężne wyznaczono Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumenta, można zakładać, że rozpatrywanie spraw z tego zakresu skutkować będzie zwiększeniem obciążenia tego sądu. W związku ze wzrostem obciążenia wydłużeniu może ulec czas rozpatrywania poszczególnych spraw. Ponadto również w tym obszarze mogą ujawnić się potencjalne skutki finansowe w postaci dodatkowych wydatków budżetu państwa.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁰ Komisja Europejska, *op. cit.*

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Zgodnie z art. 21 przedmiotowej ustawy Państwowa Komisja Wyborcza, we współpracy z organami właściwymi, będzie przedstawiać Sejmowi i Senatowi, co dwa lata, informację o realizacji przepisów rozporządzenia 2024/900 oraz niniejszej ustawy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).

Kalkulacja skutków finansowych dla budżetu państwa.

Kalkulacja skutków finansowych dla budżetu państwa

Tabela nr 1: Koszty utworzenia dodatkowych stanowisk pracy w **Urzędzie Komunikacji Elektronicznej**, przy założeniu, że ustawa wejdzie w życie 1.10.2026 r.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	łącznie za lata 2026-2037
KOSZTY OGÓLEM	366 972,19	1 096 630,56	1 206 004,14	1 211 259,27	1 249 192,36	1 347 501,27	1 312 433,61	1 336 921,28	1 378 876,29	1 404 602,78	1 523 681,64	1 475 710,72	14 909 786,11
limit etatów	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	
przeciętne wynagrodzenie miesięczne	11 793,55	12 100,18	12 402,68	12 700,34	13 017,85	13 343,30	13 676,88	14 018,80	14 369,27	14 728,50	15 096,71	15 474,13	
RAZEM WYNAGRODZENIA PRACOWNICZE W ROKU	176 903,25	726 010,80	744 160,80	762 020,40	781 071,00	800 598,00	820 612,80	841 128,00	862 156,20	883 710,00	905 802,60	928 447,80	9 232 621,65
DWR	0,00	0,00	61 710,92	63 253,67	64 711,73	66 391,04	68 050,83	69 752,09	71 495,88	73 283,28	75 115,35	76 993,22	690 758,01
ZUS (16,93)	29 949,72	122 913,63	136 434,08	139 718,90	143 201,17	146 781,24	150 450,75	154 212,00	158 067,30	162 018,96	166 069,41	170 221,16	1 680 038,32
PPK (1,5%)	2 653,55	10 890,16	12 088,08	12 379,11	12 687,64	13 004,84	13 329,95	13 663,20	14 004,78	14 354,90	14 713,77	15 081,62	148 851,60
Fundusz Pracy (1,45%)	2 565,10	10 527,16	11 685,14	11 966,47	12 264,72	12 571,34	12 885,62	13 207,76	13 537,96	13 876,40	14 223,31	14 578,89	143 889,87
Fundusz Solidarnościowy (1,0%)	1 769,03	7 260,11	8 058,72	8 252,74	8 458,43	8 669,89	8 886,64	9 108,80	9 336,52	9 569,93	9 809,18	10 054,41	99 234,40
ZFŚS	3 679,04	15 084,05	15 461,15	15 847,68	16 243,87	16 649,97	17 066,22	17 492,88	17 930,20	18 378,46	18 837,92	19 308,87	191 980,31
Medycyna Pracy (badania wstępne)	2 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	2 000,00
Medycyna Pracy (badania okresowe)	0,00	0,00	3 681,00	0,00	3 864,00	0,00	4 060,00	0,00	4 266,00	0,00	4 482,00	0,00	20 353,00
BHP (dofinansowanie okularów do pracy przy komputerze)	3 500,00	0,00	3 681,00	0,00	3 864,00	0,00	4 060,00	0,00	4 266,00	0,00	4 482,00	0,00	23 853,00
Sprzęt	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Oprogramowanie	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Systemy bezpieczeństwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Projektowanie	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Utrzymanie i rozwój	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Koszty utworzenia stanowiska pracy	94 100,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	94 100,00
Wymiana sprzętu biurowego i komputerowego	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	75 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	75 000,00	0,00	150 000,00
Koszty utrzymania stanowiska pracy	49 852,50	203 944,65	209 043,25	197 820,30	202 765,80	207 834,95	213 030,80	218 356,55	223 815,45	229 410,85	235 146,10	241 024,75	2 432 045,95

Źródło: Urząd Komunikacji Elektronicznej, konsultacje projektu ustawy, druk 711, pismo znak: DP.WL.023.26.2026.23 z dnia 28 maja 2026 r.

Tabela nr 2: Koszty utworzenia dodatkowych stanowisk pracy w **Urzędzie Ochrony Danych Osobowych**, przy założeniu, że ustawa wejdzie w życie 1.10.2026 r.

założenia	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035
limit etatów	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
przeciętne wynagrodzenie miesięczne	11 793,55	12 100,18	12 402,68	12 700,34	13 017,85	13 343,30	13 676,88	14 018,80	14 369,27	14 728,50
Dodatkowe wynagrodzenie roczne (DWR)			12 402,68	12 700,34	13 017,85	13 343,30	13 676,88	14 018,80	14 369,27	14 728,50
ZUS (16,93 wynagrodzenia wraz DWR)	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%
PPK (1,5% wynagrodzenia wraz DWR)	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%
Fundusz Pracy (1,45% wynagrodzenia wraz z DWR)	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%
Fundusz Solidarnościowy (1,0% wynagrodzenia wraz z DWR)	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%
ZFŚS (2% wynagrodzenia wraz z wynagrodzeniem rocznym)	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%
Medycyna Pracy (badania wstępne) [zł/osobę]	400	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Medycyna Pracy (badania okresowe) [zł/osobę]	0	0	700	0	735	0	772	0	810	0
BHP (dofinansowanie okularów do pracy przy komputerze)	700	0	735	0	772	0	810	0	851	0
Koszty utworzenia stanowiska pracy 18200 zł/stanowisko	145 600	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wymiana sprzętu biurowego i komputerowego 15000 na stanowisko (co 5 lat)	0					15000				
Koszty utrzymania stanowiska pracy 3400 zł/m-c	10 200	40 800	41 208	41 620	42 036	42 457	42 881	43 310	43 743	44 181

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	łącznie za lata 2026-2035
KOSZTY OGÓLEM	583 805,94	1 753 795,31	1 926 146,97	1 956 003,13	2 012 271,69	2 164 862,84	2 103 546,00	2 138 015,53	2 199 558,25	2 235 676,03	19 073 681,69
limit etatów	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	
przeciętne wynagrodzenie miesięczne	11 793,55	12 100,18	12 402,68	12 700,34	13 017,85	13 343,30	13 676,88	14 018,80	14 369,27	14 728,50	
RAZEM WYNAGRODZENIA PRACOWNICZE W ROKU	283 045,20	1 161 617,28	1 190 657,28	1 219 232,64	1 249 713,60	1 280 956,80	1 312 980,48	1 345 804,80	1 379 449,92	1 413 936,00	11 837 394,00
DWR	0,00	0,00	99 221,44	101 602,72	104 142,80	106 746,40	109 415,04	112 150,40	114 954,16	117 828,00	866 060,96
ZUS	47 919,55	196 661,81	218 376,47	223 617,43	229 207,89	234 938,15	240 811,56	246 831,82	253 002,61	259 327,65	2 150 694,92
PPK	4 245,68	17 424,26	19 348,18	19 812,53	20 307,85	20 815,55	21 335,93	21 869,33	22 416,06	22 976,46	190 551,82
Fundusz Pracy	4 104,16	16 843,45	18 703,24	19 152,11	19 630,92	20 121,70	20 624,74	21 140,35	21 668,86	22 210,58	184 200,10
Fundusz Solidarnościowy	2 830,45	11 616,17	12 898,79	13 208,35	13 538,56	13 877,03	14 223,96	14 579,55	14 944,04	15 317,64	127 034,55
ZFŚS	5 660,90	23 232,35	25 797,57	26 416,71	27 077,13	27 754,06	28 447,91	29 159,10	29 888,08	30 635,28	254 069,10
Medycyna Pracy (badania wstępne)	3 200,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	3 200,00
Medycyna Pracy (badania okresowe)	0,00	0,00	5 600,00	0,00	5 880,00	0,00	6 174,00	0,00	6 482,70	0,00	24 136,70
BHP (dofinansowanie okularów do pracy przy komputerze)	5 600,00	0,00	5 880,00	0,00	6 482,70	0,00	6 482,70	0,00	6 806,84	0,00	31 252,24
Koszty utworzenia stanowiska pracy	145 600,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	145 600,00
Wymiana sprzętu biurowego i komputerowego	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	120 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	120 000,00
Koszty utrzymania stanowiska pracy	81 600,00	326 400,00	329 664,00	332 960,64	336 290,25	339 653,15	343 049,68	346 480,18	349 944,98	353 444,43	3 139 487,30

Źródło: Obliczenia własne.

Tabela nr 3: Koszty utworzenia dodatkowych 20 etatów w **Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów**.

Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny indeksowane przeiwidywaną stopą inflacji)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	<i>Łącznie (0-10)</i>
Dochody ogółem	0,347	1,738	1,990	2,051	2,109	2,176	2,244	2,315	2,387	2,461	2,537	22,355
budżet państwa	0,002	0,054	0,069	0,073	0,076	0,080	0,085	0,089	0,093	0,098	0,102	0,822
JST	0,010	0,306	0,392	0,413	0,433	0,456	0,480	0,504	0,529	0,554	0,580	4,657
ZUS	0,252	1,033	1,146	1,174	1,200	1,229	1,260	1,291	1,324	1,357	1,391	12,657
NFZ	0,064	0,262	0,290	0,297	0,304	0,312	0,319	0,327	0,336	0,344	0,353	3,208
FP, FS	0,020	0,083	0,092	0,094	0,096	0,098	0,101	0,103	0,106	0,108	0,111	1,012
pozostałe jednostki	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Wydatki ogółem	2,065	16,445	7,324	7,485	7,688	7,843	8,079	8,259	8,501	8,680	8,926	91,296
budżet państwa (cz. 53 - UOKiK)	2,065	16,445	7,324	7,485	7,688	7,843	8,079	8,259	8,501	8,680	8,926	91,296
JST												
pozostałe jednostki												
Saldo ogółem	-1,718	-14,707	-5,335	-5,434	-5,579	-5,667	-5,834	-5,944	-6,114	-6,219	-6,389	-68,940
budżet państwa	-2,064	-16,391	-7,255	-7,412	-7,612	-7,763	-7,994	-8,170	-8,408	-8,582	-8,824	-90,474
JST	0,010	0,306	0,392	0,413	0,433	0,456	0,480	0,504	0,529	0,554	0,580	4,657
ZUS	0,252	1,033	1,146	1,174	1,200	1,229	1,260	1,291	1,324	1,357	1,391	12,657
NFZ	0,064	0,262	0,290	0,297	0,304	0,312	0,319	0,327	0,336	0,344	0,353	3,208
FP, FS	0,020	0,083	0,092	0,094	0,096	0,098	0,101	0,103	0,106	0,108	0,111	1,012
pozostałe jednostki												

Źródło: Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismo znak: DPR-WPL.0240.79.2026.JD z dnia 22 czerwca 2026 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazał wkład do Oceny Skutków Regulacji w zakresie skutków finansowych¹¹. W piśmie podkreślono, że brak finansowania projektowanych zadań spowoduje niemożność realizacji obecnych kompetencji UOKiK, a tym samym również traktatowych zobowiązań Polski względem Unii Europejskiej. Wskazując źródła finansowania, podano: „Budżet Państwa – wymagane jest zwiększenie limitu wydatków dysponentów części 53. Skutki finansowe wynikające ze zmian wprowadzanych w projekcie ustawy nie mogą być sfinansowane w ramach limitu wydatków, będącego w dyspozycji części 53 – UOKiK bez jego zwiększenia.”

W przesłanej symulacji skutków finansowych dla UOKiK założono, że „...ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2026 r., zatem w roku 2026 (rok 0) niezbędne jest utworzenie 20 miejsc pracy (19 etatów pracowników oraz jednego dyrektorskiego) i pokrycie kosztów tych etatów w całości z rezerwy celowej budżetu państwa.”

Ponadto do kalkulacji skutków finansowych podano następujący opis:

„Dochody budżetu państwa i JST

Dochody budżetu państwa (w tym ZUS, NFZ oraz Funduszu Pracy i Solidarnościowego) stanowią pochodne od wynagrodzeń zatrudnionych w UOKiK (19 etatów pracowników oraz jednego dyrektorskiego).

Dochód JST to część (85%) podatku dochodowego od osób fizycznych od wynagrodzeń zatrudnionych w UOKiK (19 etatów pracowników oraz jednego dyrektorskiego). Pozostała część (15%) stanowi dochód budżetu państwa.

Wydatki budżetu państwa

Od dnia wejścia w życie ustawy należy zapewnić środki zasilające część 53 – Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, tak aby umożliwić właściwe wykonywanie przewidzianych w ustawie zadań. Poza utworzeniem stanowisk pracy i zatrudnieniem nowych osób założono konieczność przeszkolenia pracowników i dyrektora (po 2 szkolenia w 2026 r. i po 1 w latach następnych).

Znaczną część kosztów stanowi system teleinformatyczny rejestru przedstawicieli prawnych, który będzie systemem krajowym spełniającym wymogi określone w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. Wydatki obejmują: budowę i utrzymanie rejestru przedstawicieli prawnych jako systemu teleinformatycznego, w tym opracowanie wymagań funkcjonalnych i prawnych, zaprojektowanie architektury systemu, zapewnienie dostępności cyfrowej, bezpieczeństwa, kopii zapasowych, mechanizmów publikacji danych, panelu administracyjnego i możliwości raportowania do krajowego punktu kontaktowego. Przy szacowaniu tych kosztów uwzględniono skalę całego kraju, znaczną liczbę rekordów w systemie (w tysiącach), zapewnienie kopii bezpieczeństwa oraz kompatybilność na poziomie krajowym.

Tabela nr 4: Koszty utrzymania systemu teleinformatycznego.

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036
utrzymanie i zapewnienie funkcjonalności rejestru	0	12 000 000,00	2 400 000,00	2 469 600,00	2 533 809,60	2 589 553,41	2 664 650,46	2 739 260,67	2 813 220,71	2 880 738,01	2 949 875,72

Źródło: Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismo z dnia 22 czerwca 2026 r. znak: DPR-WPL.0240.79.2026.JD

Dla zachowania przejrzystości nie dyskontowano przepływów finansowych. Były one indeksowane zgodnie z prognozowaną stopą inflacji (na podstawie *Wytycznych Ministra Finansów dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja –maj 2026 r.*)

¹¹ UOKiK pismo z dnia 22 czerwca 2026 r. znak: DPR-WPL.0240.79.2026.JD

Uzasadnienie konieczności pozyskania dodatkowego finansowania z budżetu państwa

Nowe zadania nałożone na Prezesa UOKiK przez projektowaną ustawę uzasadniają potrzebę utworzenia nowej komórki organizacyjnej – departamentu lub biura liczącego 20 etatów, co obejmuje 1 etat dyrektora oraz pozostałe etaty do: obsługi rejestru przedstawicieli prawnych i administrowania rejestrem (m.in. w zakresie bezpieczeństwa danych), prowadzenia monitoringu rynku reklamy politycznej oraz analizy wpływających sygnałów i wniosków o wszczęcie postępowania, prowadzenia czynności kontrolnych, prowadzenie postępowań administracyjnych i przygotowywania wniosków do PKW o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej, a także współpracy z innymi właściwymi organami w kraju i zagranicą.

W tym kontekście projekt ustawy powierza Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dwie kategorie zadań. Pierwsza obejmuje prowadzenie rejestru przedstawicieli prawnych, o którym mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2024/900. Druga obejmuje wykonywanie funkcji organu właściwego w sprawach nadzorowania przestrzegania rozporządzenia 2024/900 przez podmioty inne niż przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej, dostawcy usług medialnych oraz platformy udostępniania wideo.

Zakres właściwości Prezesa UOKiK ma zatem charakter dopełniający wobec Prezesa UKE i KRRiT, ale jednocześnie potencjalnie szeroki, ponieważ obejmuje podmioty działające w obrocie gospodarczym i cyfrowym, które mogą uczestniczyć w łańcuchu przygotowania, zamawiania, pośredniczenia, publikowania lub rozpowszechniania reklamy politycznej.

Zadania te wymagają stałego zaplecza analitycznego, prawnego, kontrolnego i informatycznego, ponieważ reklama polityczna jest publikowana w krótkich cyklach, często w środowisku cyfrowym, przy udziale kilku kategorii podmiotów, w tym sponsorów, agencji reklamowych, pośredników, wydawców, dostawców narzędzi reklamowych i podmiotów zagranicznych. W okresach kampanii wyborczych i referendalnych presja czasowa i skala zgłoszeń mogą istotnie wzrastać. Dlatego kalkulacja kosztów zakłada utworzenie w UOKiK nowej komórki organizacyjnej, która będzie wykonywała zadania w sposób ciągły.

Do zadań Prezesa UOKiK wymagających finansowania należeć będą w szczególności:

- budowa i utrzymanie rejestru przedstawicieli prawnych jako systemu teleinformatycznego - opracowanie wymagań funkcjonalnych i prawnych, zaprojektowanie architektury systemu, zapewnienie dostępności cyfrowej, bezpieczeństwa, kopii zapasowych, mechanizmów publikacji danych, panelu administracyjnego i możliwości raportowania do krajowego punktu kontaktowego;
- prowadzenie rejestru przedstawicieli prawnych - przyjmowanie zgłoszeń, obsługa wpisów, zmian i wykreśleń, weryfikacja kompletności danych, zapewnienie publicznego dostępu do danych rejestrowych w zakresie wymaganym prawem, obsługa zapytań i środków odwoławczych, utrzymywanie aktualności rejestru oraz dokumentowanie czynności rejestrowych;
- monitoring rynku reklamy politycznej - bieżąca obserwacja przekazów reklamowych, serwisów internetowych, platform społecznościowych, bibliotek reklam, usług pośrednictwa reklamowego i podmiotów oferujących narzędzia targetowania reklam, z priorytetem dla okresów kampanii wyborczych i referendalnych;
- analiza sygnałów i skarg - przyjmowanie i kwalifikowanie informacji od osób fizycznych, przedsiębiorców, PKW oraz innych organów, ocena ryzyka naruszenia, priorytetyzacja spraw i przygotowywanie rekomendacji dotyczących wszczęcia postępowania albo podjęcia czynności kontrolnych;
- prowadzenie kontroli - przygotowywanie planów kontroli, żądanie i analiza dokumentów oraz danych, zabezpieczanie materiału dowodowego, utrwalanie treści reklam i parametrów ich dystrybucji, sporządzanie protokołów, obsługa zastrzeżeń i prowadzenie korespondencji z kontrolowanymi podmiotami;
- prowadzenie postępowań administracyjnych - wszczynanie postępowań z urzędu, na wniosek przedsiębiorcy lub osoby fizycznej, a także w przypadkach zlecenia przez PKW, prowadzenie postępowań zgodnie z KPA, analiza dowodów, przygotowywanie projektów rozstrzygnięć i uzasadnień;
- stosowanie środków innych niż administracyjna kara pieniężna - przygotowywanie rozstrzygnięć obejmujących m.in. ostrzeżenia, nakazy zaprzestania naruszeń, zobowiązanie do podjęcia działań zapewniających zgodność z rozporządzeniem 2024/900, środki zaradcze oraz oświadczenia, w których wskazane są osoby fizyczne i prawne odpowiedzialne za naruszenie przepisów;
- przygotowywanie wniosków do PKW o nałożenie administracyjnej kary pieniężnej - formułowanie propozycji kary i jej wysokości, uzasadnianie przesłanek nałożenia kary, przekazywanie akt postępowania i udzielanie wyjaśnień na żądanie PKW;
- współpraca między organami i sprawozdawczość - przekazywanie do krajowego punktu kontaktowego informacji o wszczęciu postępowań i podjętych decyzjach, wymiana informacji z PKW, Prezesem UKE, KRRiT i PUODO, a także udział w przygotowywaniu informacji o realizacji ustawy przedstawianej co dwa lata Sejmowi i Senatowi.”

Tabela nr 5: Koszty utworzenia dodatkowych stanowisk pracy dla **wszystkich instytucji, gdy liczba dodatkowych etatów wyniesie 50.**

założenia	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035
limit etatów	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50
przeciętne wynagrodzenie miesięczne	13 379,08	13 713,56	14 042,68	14 379,71	14 696,06	15 063,46	15 440,05	15 826,05	16 221,70	16 627,24
Dodatkowe wynagrodzenie roczne (DWR)			12 402,68	12 700,34	13 017,85	13 343,30	13 676,88	14 018,80	14 369,27	14 728,50
ZUS (16,93% wynagrodzenia wraz z DWR)	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%	16,93%
PPK (1,5% wynagrodzenia wraz z DWR)	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%	1,50%
Fundusz Pracy (1,45% wynagrodzenia wraz z DWR)	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%	1,45%
Fundusz Solidarnościowy (1,0% wynagrodzenia wraz z DWR)	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%	1,00%
ZFŚS (2% wynagrodzenia wraz z wynagrodzeniem rocznym)	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%	2,00%
Medycyna Pracy (badania wstępne) [z/osobę]	400	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Medycyna Pracy (badania okresowe) [z/osobę]	0	0	700	0	735	0	772	0	810	0
BHP (dofinansowanie okularów do pracy przy komputerze)	700	0	735	0	772	0	810	0	851	0
Koszty utworzenia stanowiska pracy 18200 zł/stanowisko	910 000	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wymiana sprzętu biurowego i komputerowego 15000 na stanowisko (co 5 lat)	0					15000				
Koszty utrzymania stanowiska pracy 3400 zł/m-c	10 200	40 800	41 208	41 620	42 036	42 457	42 881	43 310	43 743	44 181

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	łącznie za lata 2026-2035
KOSZTY OGÓLEM	3 941 032,03	12 150 731,30	13 247 559,52	13 463 183,08	13 814 008,95	14 798 633,65	14 447 111,23	14 695 045,99	15 112 999,22	15 372 880,67	131 043 185,64
limit etatów	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	
przeciętne wynagrodzenie miesięczne	13 379,08	13 713,56	14 042,68	14 379,71	14 696,06	15 063,46	15 440,05	15 826,05	16 221,70	16 627,24	
RAZEM WYNAGRODZENIA PRACOWNICZE W ROKU	2 006 862,00	8 228 134,20	8 425 609,42	8 627 824,05	8 817 636,18	9 038 077,08	9 264 029,01	9 495 629,73	9 733 020,48	9 976 345,99	83 613 168,13
Dodatkowe wynagrodzenie roczne (DWR)	0,00	0,00	620 134,00	635 017,00	650 892,50	667 165,00	683 844,00	700 940,00	718 463,50	736 425,00	5 412 881,00
ZUS	339 761,74	1 393 023,12	1 531 444,36	1 568 198,99	1 603 021,90	1 643 097,48	1 684 174,90	1 726 279,26	1 769 436,24	1 813 672,13	15 072 110,12
PPK	30 102,93	123 422,01	135 686,15	138 942,62	142 027,93	145 578,63	149 218,10	152 948,55	156 772,26	160 691,56	1 335 390,74
Fundusz Pracy	29 099,50	119 307,95	131 163,28	134 311,20	137 293,67	140 726,01	144 244,16	147 850,26	151 546,52	155 335,18	1 290 877,71
Fundusz Solidarnościowy	20 068,62	82 281,34	90 457,43	92 628,41	94 685,29	97 052,42	99 478,73	101 965,70	104 514,84	107 127,71	890 260,49
ZFŚS	40 137,24	164 562,68	180 914,87	185 256,82	189 370,57	194 104,84	198 957,46	203 931,39	209 029,68	214 255,42	1 780 520,98
Medycyna Pracy (badania wstępne)	20 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	20 000,00
Medycyna Pracy (badania okresowe)	0,00	0,00	35 000,00	0,00	36 750,00	0,00	38 587,50	0,00	40 516,88	0,00	150 854,38
BHP (dofinansowanie okularów do pracy przy komputerze)	35 000,00	0,00	36 750,00	0,00	40 516,88	0,00	40 516,88	0,00	42 542,72	0,00	195 326,47
Koszty utworzenia stanowiska pracy	910 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	910 000,00
Wymiana sprzętu biurowego i komputerowego	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	750 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	750 000,00
Koszty utrzymania stanowiska pracy	510 000,00	2 040 000,00	2 060 400,00	2 081 004,00	2 101 814,04	2 122 832,18	2 144 060,50	2 165 501,11	2 187 156,12	2 209 027,68	19 621 795,63

	łącznie za lata 2026-2035
Koszty ogółem	131 043 185,64
Wynagrodzenia pracownicze	83 613 168,13
Dodatkowe wynagrodzenia roczne (DWR)	5 412 881,00
ZUS	15 072 110,12
PPK	1 335 390,74
Fundusz Pracy	1 290 877,71
Fundusz Solidarnościowy	890 260,49
ZFŚS	1 780 520,98
Medycyna Pracy (badania wstępne)	20 000,00
Medycyna Pracy (badania okresowe)	150 854,38
BHP (dofinansowanie okularów do pracy przy komputerze)	195 326,47
Koszty utworzenia stanowisk pracy	910 000,00
Wymiana sprzętu biurowego i komputerowego	750 000,00
Koszty utrzymania stanowisk pracy	19 621 795,63

Źródło: Obliczenia własne.

Warszawa, 2 lipca 2026 r.

BEOS-WPEiM-1635/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III.020.208.8.2026

Data wpływu 02.07.2026.....

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej senackiego projektu ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Joanna Sekuła)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2026 r. poz. 573) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Senacki projekt ustawy dotyczy wykonania odpowiednich przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej¹ (dalej rozporządzenie 2024/900).

Zgodnie z art. 1 projektu ustawa ma uregulować następujące zagadnienia: 1) wskazać organ prowadzący rejestr przedstawicieli prawnych w rozumieniu rozporządzenia 2024/900 (art. 4 – rejestr prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta, UOKiK); 2) określić organy właściwe w rozumieniu rozporządzenia 2024/900 w zakresie nadzorowania przestrzegania tego rozporządzenia (art. 3, art. 5-7; stosowanie do zakresów ich działania są nimi: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, UKE; Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, KRRiTV; Prezes UOKiK; Państwowa Komisja Wyborcza, PKW; Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, UODO); 3) wskazać krajowy punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 22 ust. 9 rozporządzenia 2024/900 (art. 2; jest nim PKW); 4) uregulować zasady w zakresie wymierzania kar i innych środków (art. 3, art. 9 i n.); 5) określić tryb postępowania właściwy w zakresie nadzorowania przestrzegania rozporządzenia 2024/900 (art. 8-13, art. 15 i art. 16).

W celu zapewnienia wypełnienia obowiązków państw członkowskich zawartych w rozporządzeniu 2024/900 projekt ustawy dokonuje także zmian

¹ Dz. Urz. UE L, 2024/900, 20.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/900/oj>.

w szeregu ustaw (art. 16 i n.). Dotyczą one: 1) dodania działu IVfa (Postępowanie w sprawach z zakresu odpowiedzialności za naruszenie obowiązków związanych z reklamą polityczną) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII po dziale IVf ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (art. 16); 2) dodania ust. 4 w art. 6 w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (KRRiTV jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900; art. 17); 3) dodania w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów ust. 2b w art. 29 (Prezes UOKiK jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900; art. 18); 4) dodania pkt 3 w art. 160 § 3a ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (PKW jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900; art. 19); 5) nadania nowego brzmienia art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Prezes UODO jako organ nadzorczy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900; art. 20); 6) dodania ust. 4 w art. 413 ustawy z 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Prezes UKE jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900).

Ponadto na podstawie art. 22 projektu zobowiązuje się PKW, we współpracy z organami właściwymi w nim określonymi, do przedstawienia Sejmowi i Senatowi informacji o wykonaniu rozporządzenia 2024/900 i projektowanej ustawy.

Projektowana ustawa miałaby wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia (art. 23 projektu).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

2.1. Projektowana ustawa ma na celu wykonanie rozporządzenia 2024/900.

Wobec tego podstawowym aktem prawnym stanowiącym wzorzec oceny projektowanej ustawy jest to rozporządzenie. Akt ten został wydany na podstawie art. 16 i art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), tj. postanowień o ochronie danych osobowych i o zbliżeniu przepisów krajowych w zakresie zapewnienia sprawnego działania rynku wewnętrznego.

Jak wynika z art. 1 ust. 1, rozporządzenie 2024/900 ustanawia: „a) zharmonizowane przepisy, w tym obowiązki w zakresie przejrzystości i powiązane obowiązki w zakresie należytej staranności, dotyczące świadczenia usług reklamy politycznej i powiązanych usług, a także, w stosownych przypadkach, sponsorów w odniesieniu do gromadzenia, zatrzymywania, ujawniania i publikowania informacji związanych ze świadczeniem takich usług na rynku wewnętrznym; b) zharmonizowane przepisy dotyczące stosowania technik targetowania i technik dostarczania reklam, które wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych w kontekście świadczenia reklamy politycznej online; c) przepisy dotyczące nadzoru nad przestrzeganiem niniejszego rozporządzenia i egzekwowania niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do współpracy i koordynacji między właściwymi organami”.

Rozporządzenie 2024/900 składa się z bardzo obszernej preambuły (114

punktów) oraz części dyspozytywnej. W tej ostatniej uregulowano:

1) przepisy ogólne (art. 1-5; w tym przedmiot i cele, zakres zastosowania, definicje, zasadę ujednoczenia przepisów krajowych – wbrew art. 114 TfUE, który dotyczy zbliżenia przepisów krajowych państw członkowskich, oraz art. 1 ust. 1 rozporządzenia 2024/900, rozporządzenie jako akt wiążący w pełnym zakresie nie harmonizuje przepisów krajowych, lecz tworzy nadbudowę prawną nad prawem krajowym albo zastępuje takie przepisy albo uniemożliwia ich wydanie, co – w ostatnim przypadku – potwierdza art. 4 rozporządzenia 2024/900: zasada rynku wewnętrznego; wśród przepisów ogólnych znajduje się także zasada świadczenia usług reklamy politycznej);

2) wymogi dotyczące przejrzystości i należytej staranności w odniesieniu do usług reklamy politycznej (art. 6-17, w tym obowiązki zapewnienia przejrzystości i należytej staranności w odniesieniu do świadczenia usług reklamy politycznej, łączenie z identyfikacją usług reklamowych, politycznego charakteru materiału reklamowego, a ponadto prowadzenie rejestrów świadczonych usług, przekazywanie informacji wydawcom reklamy politycznej, wymogi oznakowania i przejrzystości w odniesieniu do każdego politycznego materiału reklamowego, ogłoszenia o przejrzystości, ustanowienie europejskiego repozytorium politycznych materiałów reklamowych online, obowiązki sprawozdawcze, obowiązki w zakresie wskazania potencjalnie niezgodnych politycznych materiałów reklamowych, obowiązki w zakresie przekazywania informacji właściwym organom krajowym i zainteresowanym podmiotom);

3) zasady targetowania i dostarczania reklamy politycznej online (art. 18-20, w tym szczególne wymogi dotyczące technik targetowania i dostarczania reklamy w kontekście reklamy politycznej online, dodatkowe wymogi przejrzystości w zakresie technik targetowania i dostarczania reklamy w kontekście reklamy politycznej online, obowiązki dotyczące przekazywania informacji odnoszących się do targetowania lub dostarczania politycznych materiałów reklamowych online innym zainteresowanym podmiotom);

4) reguły dotyczące nadzoru i egzekwowania (art. 21-26; obejmują one m.in. zasady ustanawiania przedstawiciela prawnego przez dostawców usług niemających siedziby w UE, obowiązki państw członkowskich w zakresie określenia organów właściwych do nadzorowania przestrzegania oraz stosowania i egzekwowania rozporządzenia 2024/900, a także krajowych punktów kontaktowych, zasady współpracy transgranicznej, zasady wnoszenia skarg, obowiązek zapewnienia sankcji i kryteria ich określania i stosowania, obowiązek publikowania dat wyborów i referendum);

5) przepisy końcowe (art. 27-30; w tym regulacja dokonywania oceny działania rozporządzenia i jego przeglądu oraz uprawnienia dla Komisji do wydawania aktów delegowanych i wykonawczych).

Rozporządzenie 2024/900 weszło w życie 9 kwietnia 2024 r. Stosuje się je co do zasady od 10 października 2025 r., z tym że art. 3 i art. 5 ust. 1 stosuje się od dnia wejścia w życie tego aktu.

2.2. Zgodnie z art. 288 akapit 2 TfUE „rozporządzenie ma zasięg ogólny; wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich”. Postanowienie to jest interpretowane w ustalonym orzecznictwie w taki sposób, że: 1) w zakresie, w jakim reguluje ono określoną materię, rozporządzenie wiąże każde państwo członkowskie w pełni, a zatem co do wszystkich ujętych w nim elementów; oznacza to, że państwa członkowskie nie mogą w swoim prawie wykonywać rozporządzenia, chyba że ono tego wymaga lub na to zezwala. Oznacza to m.in. zakaz powtarzania przepisów rozporządzenia w aktach prawa krajowego. Zarazem Trybunał Sprawiedliwości poluzował nieco traktatowy i pierwotnie interpretowany zakaz wykonywania rozporządzeń. Stwierdził też, że „Państwa członkowskie mogą przyjmować środki w celu wykonania rozporządzenia, jeżeli nie stanowią one przeszkody dla jego bezpośredniego stosowania ani nie maskują wspólnotowego charakteru tego rozporządzenia oraz określają korzystanie z zakresu uznania przyznanego im na mocy tego rozporządzenia, przy zachowaniu granic wyznaczonych jego przepisami”²; 2) rozporządzenie nadaje się do bezpośredniego stosowania w krajowych porządkach prawnych, a zatem działa w nich wprost, a nie za pośrednictwem prawa krajowego, jak w przypadku dyrektyw³.

2.3. Rozporządzenie 2024/900 zawiera szereg przepisów, które skierowane są do państw członkowskich i wymagają podjęcia działań wykonawczo-zabezpieczających o charakterze regulacyjnym (legislacyjnym). Zaliczyć do nich trzeba zwłaszcza:

1) art. 5 ust. 2, który pozwala państwom członkowskim przyjmować bardziej rygorystyczne przepisy krajowe w przypadku świadczenia usług reklamy politycznej w okresie 3 miesięcy przed wyborami lub referendum organizowanym na poziomie UE, państwa członkowskiego, regionu lub na szczeblu lokalnym;

2) art. 21 ust. 4 regulujący obowiązek wyznaczenia jednego organu właściwego do prowadzenia rejestrów przedstawicieli prawnych dostawców usług reklamy politycznej niemających siedziby w UE;

3) art. 22, który domaga się od państw członkowskich zapewnienia organów właściwych do monitorowania art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2024/900 (szczególne wymogi związane z targetowaniem i dostarczaniem reklamy politycznej online oraz dodatkowe wymogi dotyczące transparentności w zakresie

² Zob. m.in. wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach: *Obshtina Pomorie* z 25 stycznia 2024 r., C-390/22, pkt 40, ECLI:EU:C:2024:75; *Deutsche Wohnen SE* z 5 grudnia 2022 r., C-807/21, pkt 52, ECLI:EU:C:2023:950; *Port de Bruxelles SA* z 16 czerwca 2022 r., C-229/41, pkt 47 i 48, ECLI:EU:C:2022:471; *Ursa Major Services BV* z 22 stycznia 2020 r., C-814/18, pkt 34, ECLI:EU:C:2020:27.

³ Zob. np. ostatnio wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach: *Magyar Telekom Nyrt.* z 12 marca 2026 r., C-514/24, pkt 48, ECLI:EU:C:2026:184; *Endemol Shine Finland Oy* z 7 marca 2024 r., C-740/22, pkt 42, ECLI:EU:C:2024:216; *Österreichische Datenschutzbehörde* z 16 stycznia 2024 r., C-33/22, pkt 60, ECLI:EU:C:2024:46.

technik targetowania i dostarczania reklamy politycznej online, a także organów właściwych nadzorujących przestrzeganie przez dostawców usług pośrednich obowiązków przewidzianych w wymienionych w ust. 2 obowiązków, organów właściwych odpowiedzialnych za stosowanie i egzekwowanie rozporządzenia 2024/900 w pozostałym zakresie, jak również jednego punktu kontaktowego);

4) art. 25, który reguluje obowiązek uregulowania sankcji za naruszenie wskazanych w ust. 1 przepisów rozporządzenia 2024/900, zgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 25 co do zasad stosowania sankcji, kar finansowych i ich wymierzania.

3. Analiza zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

3.1. Projekt odnosi się zasadniczo do wykonania przepisów rozporządzenia 2024/900 wymienionych w pkt 2.3. niniejszej opinii. Nie wykracza on poza regulację rozporządzenia, o czym świadczy zarówno przepis zakresowy (art. 1) projektu, jak i jego szczegółowe rozwiązania. Projektodawcy nie skorzystali z możliwości ustanowienia bardziej rygorystycznej regulacji, o której mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2024/900.

W projekcie wskazano, że PKW będzie jedynym krajowym punktem kontaktowym do celów rozporządzenia 2024/900, którego zadania obejmują całość rozporządzenia (art. 2), co jest zgodne z art. 22 ust. 9 akapit 2 rozporządzenia 2024/900.

W odniesieniu do określenia organów właściwych, których wskazania domaga się art. 22 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia 2024/900, a które mają zajmować się nadzorowaniem przestrzegania rozporządzenia, projektowana ustawa stanowi, że mają nimi być: 1) w odniesieniu do nakładania kar pieniężnych – PKW i Prezes UODO (art. 3 projektu); 2) w stosunku do zapewnienia przestrzegania rozporządzenia 2024/900: a) Prezes UKE, KRRiTV, Prezes UOKiK oraz PKW (art. 5 i 6 projektu); b) co do art. 18 i art. 19 rozporządzenia 2024/900 związanych z ochroną danych osobowych – Prezes UODO (art. 7 projektu). Są to rozwiązania zgodne z rozporządzeniem 2024/900.

Jeśli chodzi o określenie organu właściwego do prowadzenia rejestru przedstawicieli prawnych, o którym mowa w art. 21 ust. 4 rozporządzenia 2024/900, obowiązek ten wypełnia art. 4 projektu, stanowiący, że organem takim będzie Prezes UOKiK. Ten przepis jest również zgodny z rozporządzeniem 2024/900.

3.2. Zapewnienie przestrzegania rozporządzenia 2024/900 (jego stosowania i egzekwowania) oraz nakładanie kar pieniężnych wymaga ustanowienia w Polsce odpowiednich reguł materialnych i procedur, które umożliwią właściwe działania organom krajowym. Zagadnienia te nie są unormowane w rozporządzeniu 2024/900, a zatem zgodnie z prawem UE mogą być uzupełnione w prawie krajowym. Specyficzne zagadnienie sankcji finansowych zostało przy tym wyraźnie powierzone państwom członkowskim.

Projektowana ustawa koresponduje z regulacją rozporządzenia 2024/900,

zwłaszcza z jego art. 25, w odniesieniu do procedury działania organów polskich, a także środków, jakie mogą być – zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia – podejmowane przez organy właściwe prowadzące postępowania nadzorcze (dotyczy to prowadzenia postępowania administracyjnego oraz podatkowego przez organy właściwe i upoważnione do przyjmowania kar pieniężnych oraz postępowania cywilnego w związku z możliwością ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za naruszenie obowiązków związanych z reklamą polityczną; art. 8 i n., art. 16 – zmiana w k.p.c.). Są to rozwiązania co do zasady zgodne z rozporządzeniem 2024/900, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do wymierzania kar pojawia się wątpliwość związana z art. 14 ust. 6 i 7 projektu. Przepisy te odnoszą się do wymierzania kar finansowych przez PKW. Zawierają one treść, która w znacznym stopniu powtarza przepisy art. 25 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2024/900, co jest rozwiązaniem prawnie wadliwym. Niektóre sformułowania są też z sobą zbieżne pojęciowo (np. przychód, o którym mowa w ust. 6 projektu, w zestawieniu z dochodem lub budżetem, o czym mowa w rozporządzeniu 2024/900).

Art. 14 ust. 6 i 7 projektu stanowią:

„6. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-5, nakłada Państwowa Komisja Wyborcza, w drodze decyzji, w wysokości nie wyższej niż:

1) 6% rocznego przychodu sponsora, wydawcy lub dostawcy usług reklamy politycznej albo

2) 6% rocznego światowego przychodu sponsora, wydawcy lub dostawcy usług reklamy politycznej, w przypadku sponsora, wydawcy lub dostawcy usług reklamy politycznej, który osiąga przychody również poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

- w roku poprzedzającym rok nałożenia kary albo roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

7. Wymierzając administracyjne kary pieniężne, Państwowa Komisja Wyborcza uwzględnia zasady regulujące wolność prasy i wolność wypowiedzi oraz zasady regulujące zawód dziennikarza”.

Natomiast art. 25 ust. 1 akapit 2 i ust. 2 rozporządzenia 2024/900 stanowią, że:

„Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Ustalając przepisy dotyczące sankcji, państwa członkowskie uwzględniają zasady regulujące wolność prasy i wolność wypowiedzi w innych mediach oraz zasady i kodeksy regulujące zawód dziennikarza.

2. Maksymalna wysokość kar finansowych, jakie można nałożyć, jest obliczana na podstawie potencjału gospodarczego podmiotu podlegającego sankcjom i wynosi:

a) 6 % rocznego dochodu lub budżetu sponsora lub dostawcy usług reklamy politycznej, stosownie do przypadku i w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa; lub

b) 6 % rocznego światowego obrotu sponsora lub dostawcy usług reklamy

politycznej w poprzednim roku finansowym”.

Nie jest jasne, czemu mają służyć proponowane art. 14 ust. 6 i 7 projektu. Stanowią one odstępstwo od ogólnej zasady przyświecającej projektowi, że formą powiązania projektu ustawy z rozporządzeniem są odesłania, a nie powtórzenia. Biorąc pod uwagę, że powtórzenia czy swoiste doprecyzowania tego rodzaju stanowią naruszenie natury rozporządzenia jako aktu UE wiążącego w pełnym zakresie i że nie są to materie uzupełniające projekt w sposób nienaruszający natury rozporządzenia i jego treści, można uznać, że takie przepisy naruszają rozporządzenia 2024/900. Zaproponowane w art. 14 ust. 6 i 7 doprecyzowania nie są niezbędne do prawidłowego działania rozporządzenia 2024/900. Trzeba w szczególności zauważyć, że inne przepisy projektu wskazują organ właściwy do nakładania kar finansowych (art. 3, zwłaszcza ust. 1: PKW).

Wobec powyższego art. 14 ust. 6 i 7 projektu mogą być uznane za niezgodne z rozporządzeniem 2024/900 w związku z art. 288 akapit 2 TfUE.

4. Konkluzja

Senacki projekt ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków dotyczy zagadnień objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

Art. 14 ust. 6 i 7 projektu ustawy mogą być uznane za niezgodne z rozporządzeniem 2024/900 w związku z art. 288 akapit 2 TfUE.

W pozostałym zakresie projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Autor:

prof. dr hab. Cezary Mik
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 2 lipca 2026 r.

BEOS-WPEiM-1636/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. *SPS-III.020.208.3.2026*
Data wpływu *02.07.2026*

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy senacki projekt ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków w tych sprawach (przedstawiciel wnioskodawców: senator Joanna Sekula) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Senacki projekt ustawy dotyczy wykonania odpowiednich przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej¹ (dalej rozporządzenie 2024/900).

Zgodnie z art. 1 projektu ustawa ma uregulować następujące zagadnienia: 1) wskazać organ prowadzący rejestr przedstawicieli prawnych w rozumieniu rozporządzenia 2024/900 (art. 4 – rejestr prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta, UOKiK); 2) określić organy właściwe w rozumieniu rozporządzenia 2024/900 w zakresie nadzorowania przestrzegania tego rozporządzenia (art. 3, art. 5-7; stosowanie do zakresów ich działania są nimi: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, UKE; Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, KRRiTV; Prezes UOKiK; Państwowa Komisja Wyborcza, PKW; Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, UODO); 3) wskazać krajowy punkt kontaktowy, o którym mowa w art. 22 ust. 9 rozporządzenia 2024/900 (art. 2; jest nim PKW); 4) uregulować zasady w zakresie wymierzania kar i innych środków (art. 3, art. 9 i n.); 5) określić tryb postępowania właściwy w zakresie nadzorowania przestrzegania rozporządzenia 2024/900 (art. 8-13, art. 15 i art. 16).

W celu zapewnienia wypełnienia obowiązków państw członkowskich zawartych w rozporządzeniu 2024/900 projekt ustawy dokonuje także zmian

¹ Dz. Urz. UE L, 2024/900, 20.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/900/oj>.

w szeregu ustaw (art. 16 i n.). Dotyczą one: 1) dodania działu IVfa (Postępowanie w sprawach z zakresu odpowiedzialności za naruszenie obowiązków związanych z reklamą polityczną) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII po dziale IVf ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (art. 16); 2) dodania ust. 4 w art. 6 w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (KRRiTV jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900; art. 17); 3) dodania w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów ust. 2b w art. 29 (Prezes UOKiK jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900; art. 18); 4) dodania pkt 3 w art. 160 § 3a ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (PKW jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900; art. 19); 5) nadania nowego brzmienia art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Prezes UODO jako organ nadzorczy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900; art. 20); 6) dodania ust. 4 w art. 413 ustawy z 12 lipca 2024 r. – Prawo komunikacji elektronicznej (Prezes UKE jako organ właściwy w rozumieniu rozporządzenia 2024/900).

Ponadto na podstawie art. 22 projektu zobowiązuje się PKW, we współpracy z organami właściwymi w nim określonymi, do przedstawienia Sejmowi i Senatowi informacji o wykonaniu rozporządzenia 2024/900 i projektowanej ustawy.

Z powyższego wynika, że proponowana ustawa zawiera przepisy służące stosowaniu rozporządzenia 2024/900.

Senacki projekt ustawy o organach właściwych i postępowaniach w sprawach reklamy politycznej oraz odpowiedzialności za naruszenie obowiązków **może być uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

prof. dr hab. Cezary Mik
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/